

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0228/2011

14.6.2011

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις
για τα ενδεικνυόμενα μέτρα και πρωτοβουλίες
(2010/2242 (INI))

Ειδική Επιτροπή για τη Χρηματοπιστωτική, Οικονομική και Κοινωνική Κρίση

Εισηγήτρια: Pervenche Berès

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	25
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	29

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις για τα ενδεικνυόμενα μέτρα και πρωτοβουλίες (2010/2242 (INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την απόφασή του της 7ης Οκτωβρίου 2009¹ σχετικά με τη σύσταση, τις αρμοδιότητες, την αριθμητική σύνθεση και τη διάρκεια της εντολής της Ειδικής Επιτροπής για τη Χρηματοπιστωτική, Οικονομική και Κοινωνική Κρίση ("επιτροπή CRIS"), που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 184 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την απόφασή του της 16ης Ιουνίου 2010 για παράταση της εντολής της επιτροπής CRIS έως την 31η Ιουλίου 2011,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 20ής Οκτωβρίου 2010 σχετικά με τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις για τα ενδεικνυόμενα μέτρα και πρωτοβουλίες (ενδιάμεση έκθεση)²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 8ης Μαρτίου 2011 σχετικά με την καινοτόμο χρηματοδότηση σε παγκόσμιο και ευρωπαϊκό επίπεδο³,
- έχοντας υπόψη το υπό εφαρμογή νομοθετικό πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως όσον αφορά την αλλαγή της Συνθήκης, την οικονομική διακυβέρνηση, την Πράξη για την Ενιαία Αγορά και τις ενεργειακές πολιτικές,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματά του ύστερα από τις προτάσεις της ειδικής επιτροπής σχετικά με τις προκλήσεις πολιτικής και τους δημοσιονομικούς πόρους για μία βιώσιμη Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το 2013 (SURE) για το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο,
- έχοντας υπόψη τις συνεισφορές που προσέφεραν οι ακόλουθες εθνικές κοινοβουλευτικές συνελεύσεις: η Bundesrat της Αυστρίας, η Nationalrat της Αυστρίας, η Γερουσία και η Βουλή των Αντιπροσώπων του Βελγίου, η Εθνοσυνέλευση της Βουλγαρίας, η Γερουσία της Τσεχικής Δημοκρατίας, η Βουλή της Τσεχικής Δημοκρατίας, η Folketinget της Δανίας, η Eduskunta της Φινλανδίας, η Γαλλική Εθνοσυνέλευση, η Bundestag της Γερμανίας, η Bundesrat της Γερμανίας, η Βουλή των Ελλήνων, η Εθνοσυνέλευση της Ουγγαρίας, η Βουλή Αντιπροσώπων της Ιταλίας, η ιταλική Senato della Repubblica, Saeima της Λετονίας, η Seimas της Λιθουανίας, η Βουλή των Αντιπροσώπων των Κάτω Χωρών, η Sejm της Πολωνίας, η Γερουσία της Πολωνίας, η Συνέλευση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, η Βουλή των Αντιπροσώπων της Ρουμανίας, η Γερουσία της Ρουμανίας, το Εθνικό Συμβούλιο της Σλοβακίας, Εθνοσυνέλευση της Σλοβενίας, η Riksdagen της Σουηδίας και η Βουλή των Λόρδων και η Βουλή των Κοινοτήτων του ΗΒ,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,

¹ ΕΕ C 230 E, 26.8.2010, σ. 11.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0376.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0080.

- έχοντας υπόψη την έκθεση της Ειδικής Επιτροπής για τη Χρηματοπιστωτική, Οικονομική και Κοινωνική Κρίση (A7-0228/2011),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι το κοινωνικό κόστος της κρίσης είναι μεγάλο, με τη μείωση της απασχόλησης στην ΕΕ κατά 1,8%, που έχει ως αποτέλεσμα 23 εκατομμύρια οικονομικώς ενεργά άτομα να βρίσκονται στην ανεργία (9,6% του συνόλου), ποσοστό ανεργίας των νέων 21%, αβέβαιες προοπτικές ανάκαμψης της απασχόλησης και ποσοστό 17% των πολιτών της ΕΕ που κινδυνεύουν να πέσουν στη φτώχεια¹,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι λαϊκές εξεγέρσεις στις νότιες όχθες της Μεσογείου και στη Μέση Ανατολή μπορούν να γίνουν αντιληπτές σαν συνέπεια, μεταξύ άλλων, των οικονομικών και κοινωνικών αδυναμιών, των ανισοτήτων και της υψηλής ανεργίας που πλήττει, ιδίως, μια νέα γενιά με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, καθώς και ότι χρησιμεύουν σαν υπόμνηση της αξίας της δημοκρατίας και καταδεικνύουν ότι η παγκοσμιοποίηση απαιτεί ολοκληρωμένες απαντήσεις όσον αφορά την αναγνώριση και τον σεβασμό των βασικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και τη διόρθωση των ανισοτήτων μεταξύ χωρών και μεταξύ διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων στο εσωτερικό κάθε χώρας,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, τρία χρόνια μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers, έχουν ληφθεί κάποια μέτρα για την αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης· λαμβάνοντας, ωστόσο, υπόψη ότι πρέπει να καταβληθούν περισσότερες προσπάθειες για τη διαμόρφωση ενός βιώσιμου χρηματοπιστωτικού τομέα που θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει την υπερβολικά κερδοσκοπική συμπεριφορά και να χρηματοδοτήσει την πραγματική οικονομία, κατά προτίμηση με την κάλυψη της ανάγκης για μακροπρόθεσμες επενδύσεις και τη δημιουργία θέσεων εργασίας· λαμβάνοντας υπόψη ότι η μεταρρύθμιση της εταιρικής διακυβέρνησης δεν έχει αντιμετωπίσει επαρκώς το ζήτημα των ανισορροπιών σε παγκόσμιο επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη την πρόβλεψη της Επιτροπής ότι το 2013 η παραγωγή αναμένεται να καμφθεί κατά περίπου 4,8% του ΑΕγχΠ και να βρεθεί κατά την προσεχή δεκαετία σε σημείο αισθητά χαμηλότερο από ό,τι στη διάρκεια της τελευταίας εικοσαετίας²,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η χρηματοπιστωτική κρίση προκάλεσε οικονομική και κοινωνική κρίση, οδηγώντας, σε ορισμένες χώρες, σε πολιτική κρίση,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κρίση φανερώνει μια έλλειψη εμπιστοσύνης και οράματος στο εσωτερικό της ΕΕ,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η περαιτέρω ανάπτυξη στη βάση της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς και των αξιών της αποτελεί κύριο στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αριθμός των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες σχετικής

¹ Eurostat, "Statistics in focus", 9/2010: Πληθυσμιακές και κοινωνικές συνθήκες http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-SF-10-009/EN/KS-SF-10-009-EN.PDF και Ευρωπαϊκή Επιτροπή, "Απασχόληση στην Ευρώπη" 2010 (http://ec.europa.eu/employment_social/eie/executive_summarys_en.html#top).

² Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Επιπτώσεις της τρέχουσας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης στις προοπτικές της παραγωγής, "Occasional Papers" 49, Ιούνιος 2009, Πίνακας V, σελίδα 33 (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication15479_en.pdf).

ευημερίας έχει αυξηθεί αλλά, ταυτόχρονα, έχουν διευρυνθεί οι οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες,

- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση είχε σοβαρό αντίκτυπο στην πρόοδο προς την κατεύθυνση των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας, και ιδίως ως προς το στόχο να μειωθεί κατά το ήμισυ η παγκόσμια φτώχεια έως το 2015,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κρίση κατέδειξε σαφώς την ανάγκη προόδου προς μια αυθεντική οικονομική διακυβέρνηση της Ένωσης, που θα συνίσταται από μια συστηματική δέσμη πολιτικών σχεδιασμένων για να εξασφαλίσουν βιώσιμη ανάπτυξη, σταθερή και ποιοτική απασχόληση, δημοσιονομική πειθαρχία, τη διόρθωση υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών, ανταγωνιστικότητα και παραγωγικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας, καθώς και την αυστηρότερη ρύθμιση και εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών και έναν κατάλληλο μηχανισμό επίλυσης χρηματοπιστωτικών κρίσεων,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι προκειμένου να εξασφαλιστεί η βιώσιμη ανάπτυξη της Ένωσης και να επιτευχθούν οι στόχοι της στρατηγικής 'Ευρώπη 2020', θα πρέπει να αναδιοχετεύονται οι μη χρησιμοποιηθείσες πιστώσεις πληρωμών σε κοινά προγράμματα με στόχο την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, και να ενισχυθούν τα δάνεια που παρέχει η ΕΤΕπ και να δημιουργηθεί ελκυστική για τους δημόσιους και ιδιωτικούς επενδυτές αγορά ομολόγων με στόχο τη χρηματοδότηση κοινών σχεδίων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το σύνολο της Ένωσης (ομόλογα για συγκεκριμένα έργα),
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στο προαναφερθέν ψήφισμά του της 20ής Οκτωβρίου 2010, το Κοινοβούλιο υποστήριξε ρητά πως εκείνο που χρειάζεται τώρα είναι σαφείς στρατηγικές, μακροπρόθεσμες επιλογές πολιτικής με κοινή συμφωνία και χρηματοδότηση, που να αποφέρουν προστιθέμενη αξία στα 27 κράτη μέλη, καθώς και επιλογές που να πραγματοποιούνται από τους πολιτικούς για τους πολίτες και μαζί με τους πολίτες,
- I. *Ευρωπαϊκό δημόσιο χρέος και κρίση του ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβαίας έκδοσης τίτλων δημόσιου χρέους και ευρωομολόγων***
1. υπενθυμίζει το τρίγωνο των διασυνδεδεμένων αδυναμιών, όπου η μη ισορροπημένη δημοσιονομική πολιτική ορισμένων κρατών μελών οδήγησε σε διεύρυνση των δημόσιων ελλειμμάτων σε σχέση με τα επίπεδα πριν από την κρίση, και η χρηματοπιστωτική κρίση συνέβαλε σημαντικά στην εκτόξευση των ελλειμμάτων αυτών, με επακόλουθες εντάσεις στις αγορές τίτλων δημόσιου χρέους σε ορισμένα κράτη μέλη·
2. τονίζει ότι, μετά τον υποβιβασμό της πιστωτικής αξιολόγησης του δημόσιου χρέους της Ελλάδας, της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας από τους οργανισμούς αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας, παρατηρήθηκε μια διασπορά των συνεπειών στις χώρες της ευρωζώνης που οδήγησε σε μεταστροφή των χαρτοφυλακίων που αντανάκλα άνοδο της κερδοσκοπίας και της κινδυνόφοβης συμπεριφορά των επενδυτών και ότι, σαν αποτέλεσμα, η χρηματοδότηση μέσω της αγοράς με ανεκτά επιτόκια έχει αποκλειστεί για την Ελλάδα και τη Ιρλανδία, γεγονός που προκάλεσε την παροχή χρηματοδοτικής βοήθειας στο πλαίσιο των προγραμμάτων ΕΕ-ΔΝΤ·

3. θεωρεί ότι η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ) θα πρέπει να συνδεθεί με τα προγράμματα χρηματοδοτικής ενίσχυσης ΕΕ-ΔΝΤ·
4. υπενθυμίζει ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εμφάνιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης, με τη λανθασμένη αξιολόγηση δομημένων χρηματοπιστωτικών μέσων, τα οποία υποβαθμίστηκαν κατά τρεις έως τέσσερις κατηγορίες, κατά μέσο όρο, στη διάρκεια της κρίσης· συμφωνεί με τις αρχές που εκτέθηκαν από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας τον Οκτώβριο του 2010, με τις οποίες παρέχεται γενική καθοδήγηση όσον αφορά τους τρόπους για τη μείωση της εξάρτησης από εξωτερικές πιστοληπτικές αξιολογήσεις, και καλεί την Επιτροπή να λάβει κατάλληλα υπόψη τη δημόσια διαβούλευση που τελείωσε τον Ιανουάριο του 2011·
5. ζητεί τη διεξαγωγή διαφανούς λογιστικού ελέγχου του δημόσιου χρέους για να προσδιοριστεί η προέλευσή του και να αποκαλυφθούν η ταυτότητα των βασικών κατόχων τίτλων του χρέους και τα ποσά που κατέχουν·
6. σημειώνει ότι οι διμερείς ή πολυμερείς προσεγγίσεις του ζητήματος εκ μέρους των κρατών μελών θέτει σε κίνδυνο την οικονομική ολοκλήρωση, τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την αξιοπιστία του ευρώ, και επικροτεί την ιδέα του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου για τον συντονισμό των δημοσιονομικών και οικονομικών πολιτικών, με στόχο την υπέρβαση των υπερβολικών εσωτερικών ανισορροπιών στην ΕΕ·
7. υπογραμμίζει ότι η κρίση του δημόσιου χρέους αποκάλυψε τους κινδύνους που δημιουργούν οι ενδοευρωπαϊκές ανισορροπίες· τονίζει την ανάγκη να αντιδράσει η ΕΕ σαν μια ενιαία οντότητα, να αναπτύξει πολύ στενότερο συντονισμό της δημοσιονομικής πολιτικής με επαρκή ενωσιακό προϋπολογισμό που θα χρηματοδοτείται, εν μέρει, από ίδιους πόρους, και να δημιουργήσει επαρκείς μηχανισμούς για τη διαχείριση κρίσεων και την οικονομική σύγκλιση·
8. υπογραμμίζει την ανάγκη για εξορθολογισμό των δαπανών των κρατών μελών μέσα από τον ενωσιακό προϋπολογισμό, ιδιαίτερα σε τομείς στους οποίους ο προϋπολογισμός της ΕΕ προσφέρει μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία από ό,τι οι εθνικοί προϋπολογισμοί·
9. υπογραμμίζει ότι οι προοπτικές ανάπτυξης των κρατών μελών θα πρέπει να θεωρούνται καίριο στοιχείο για τον καθορισμό του σχετικού επιπέδου των επιτοκίων του δημόσιου χρέους, ιδιαίτερα όσον αφορά τη βοήθεια που παρέχεται μέσω της ευρωπαϊκής διευκόλυνσης χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και που θα παρέχεται από το 2013 μέσω του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας·
10. αναγνωρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλουν τα υπερχρεωμένα κράτη μέλη για δημοσιονομική εξυγίανση και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις·
11. υπογραμμίζει ότι οι μητρικές τράπεζες που εδρεύουν στα κράτη μέλη της ευρωζώνης φέρουν μερίδιο ευθύνης για τις ανεύθυνες πρακτικές δανεισμού εκ μέρους των θυγατρικών τους σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, οι οποίες, σε συνδυασμό με άλλους λόγους, συνέβαλαν στις «φούσκες» των ακινήτων στην Ισπανία, την Ιρλανδία, και τη Λετονία, και τις συνεπαγόμενες δημοσιονομικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν σήμερα αυτά τα κράτη μέλη· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η παροχή οικονομικής βοήθειας στα χρεωμένα αυτά κράτη μέλη, αν απαιτηθεί, δεν θα εξυπηρετήσει μόνο το δικό τους συμφέρον, αλλά και το συμφέρον εκείνων των κρατών μελών της ευρωζώνης

των οποίων οι μητρικές τράπεζες δεν επέβαλαν εξαρχής υπεύθυνες πρακτικές δανεισμού στις θυγατρικές τους·

12. υπογραμμίζει ότι όλα τα κράτη μέλη έχουν συστημική σημασία· ζητεί μια δέσμη μεταρρυθμίσεων εκτεταμένη, χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς και συνεκτική, η οποία θα αντιμετώπιζε τις αδυναμίες του χρηματοπιστωτικού συστήματος· ζητεί την ανάπτυξη της έννοιας ενός ευρωπαϊκού δημόσιου ταμείου, με στόχο την ενίσχυση του οικονομικού πυλώνα της ΟΝΕ· ζητεί επίσης μέτρα για την υπερνίκηση της τωρινής έλλειψης ανταγωνιστικότητας, με κατάλληλες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, για την εξυπηρέτηση των στόχων της στρατηγικής ΕΕ2020 και των βαθύτερων αιτίων της κρίσης δημόσιου χρέους όποτε είναι απαραίτητο· επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να επανέλθουν σε βιώσιμα δημόσια οικονομικά και ρυθμούς ανάπτυξης, με βάση συνετές πολιτικές για ποιοτικές δημόσιες δαπάνες και για δίκαια και αποδοτική συλλογή εσόδων·
13. ζητεί από την Επιτροπή να μελετήσει ένα μελλοντικό σύστημα ευρωομολόγων, με σκοπό να προσδιορίσει τις συνθήκες υπό τις οποίες ένα τέτοιο σύστημα θα ήταν επωφελές για όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και για την Ευρωζώνη συνολικά· επισημαίνει ότι τα ευρωομόλογα θα προσέφεραν μια βιώσιμη εναλλακτική απέναντι στην αγορά ομολόγων σε αμερικανικά δολλάρια και θα μπορούσαν να προωθήσουν την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής αγοράς κρατικού χρέους, τη μείωση του κόστους δανεισμού, την αύξηση της ρευστότητας, τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη συμμόρφωση προς το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ), καθώς και την εφαρμογή συντονισμένων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, και να προσδώσουν σταθερότητα στις κεφαλαιαγορές, γεγονός που θα ενίσχυε την αντίληψη για το ευρώ ως παγκόσμιο "ασφαλές καταφύγιο"· υπενθυμίζει ότι η κοινή έκδοση ευρωομολόγων απαιτεί ένα ακόμα βήμα στην κατεύθυνση μιας κοινής οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής·
14. τονίζει συνεπώς ότι, όταν εκδοθούν ευρωομόλογα, θα πρέπει να περιοριστεί η έκδοση σε ποσοστό χρέους ίσο προς 60% του ΑΕγχΠ, με ευθύνη αλληλέγγυα και εις ολόκληρον, σαν δημόσιο χρέος αυξημένης εξασφάλισης, και να συνδεθεί με κίνητρα για τη μείωση του δημόσιου χρέους στο επίπεδο αυτό· υποστηρίζει ότι ο γενικότερος στόχος των ευρωομολόγων πρέπει να είναι η μείωση του δημόσιου χρέους και η αποφυγή του ηθικού κινδύνου, καθώς και η πρόληψη της κερδοσκοπίας σε βάρος του ευρώ· σημειώνει ότι η πρόσβαση στα ευρωομόλογα αυτά θα προϋπέθετε την αποδοχή και την εφαρμογή μετρήσιμων προγραμμάτων για τη μείωση του χρέους·
15. σημειώνει ότι υπάρχει πολιτική συμφωνία για την αναθεώρηση του άρθρου 125 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), προκειμένου το προσωρινό σύστημα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ) να μετατραπεί σε μόνιμο Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ) έως το 2013· ζητεί ο ΕΜΣ να μετατραπεί σε ευρωπαϊκό οργανισμό δημόσιου χρέους σε μεταγενέστερη φάση και να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρότερος ρόλος σε αυτή την τροποποίηση της Συνθήκης·
16. θεωρεί λυπηρή την απουσία αισθήματος κοινωνικής ευθύνης εκ μέρους των επαγγελματιών του κλάδου των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, οι οποίοι δεν παραιτήθηκαν εθελοντικώς ενός μέρους των πριμοδοτήσεών τους ενός τουλάχιστον έτους, υπέρ κάποιου κοινωνικού έργου όπως, π.χ., υπέρ της μείωσης της ανεργίας των νέων στην ΕΕ·

II. Παγκόσμιες ανισορροπίες και διακυβέρνηση

17. υπενθυμίζει ότι οι ΗΠΑ και η Κίνα είναι οι δύο κυριότεροι πρόξενοι παγκόσμιων ανισορροπιών και ζητεί να συμμετάσχει η Κίνα ενεργά στο παγκόσμιο σύστημα οικονομικής διακυβέρνησης·
18. επισημαίνει πως το εκτός ΕΕ, ΗΠΑ και Ιαπωνίας μερίδιο της παγκόσμιας οικονομίας αντιπροσωπεύει πάνω από το ήμισυ του συνόλου, γεγονός που αποτελεί πρόσφατη και πρωτοφανή ανατροπή της κατάστασης που επικρατούσε προηγουμένως·
19. τονίζει ότι η επανισορρόπηση της παγκόσμιας ζήτησης χρειάζεται ασύμμετρη προσέγγιση: οι χώρες με μεγάλα εξωτερικά πλεονάσματα (π.χ. Κίνα) πρέπει να διαφοροποιήσουν τις κινητήριες δυνάμεις της ανάπτυξής τους και να τονώσουν την εσωτερική ζήτηση, ενώ οι χώρες με μεγάλα ελλείμματα (π.χ. ΗΠΑ) πρέπει να αυξήσουν την εσωτερική αποταμίευση και να ολοκληρώσουν τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις·
20. τονίζει ότι οι χρηματοπιστωτικές αγορές οφείλουν να υπηρετούν τη βιώσιμη ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας·
21. υποστηρίζει την G20 στις προσπάθειές της να ρυθμίσει τις αγορές παραγώγων επί βασικών προϊόντων· καλεί την Επιτροπή να αντιμετωπίσει την αστάθεια των τιμών στις γεωργικές αγορές, να εφαρμόσει πλήρως όλα τα μέτρα-πλαίσια που συμφωνήθηκαν σε επίπεδο G20 και να καταπολεμήσει την υπέρμετρη και επιβλαβή κερδοσκοπία, ιδίως μέσω της προσεχούς νομοθεσίας για τη χρηματοπιστωτική αγορά και ειδικότερα μέσω των Οδηγιών για την κατάχρηση της αγοράς¹ και για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων²·
22. υπενθυμίζει τη σπουδαιότητα των πρώτων υλών για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς επίσης και της επισιτιστικής ασφάλειας και της σταθερότητας των τιμών, για όλο τον κόσμο και ιδίως για τις αναπτυσσόμενες χώρες, και τις πληθωριστικές πιέσεις που προκαλούνται σε παγκόσμια κλίμακα από την έλλειψη τροφίμων και την αστάθεια των τιμών· καλεί συνεπώς την ΕΕ να εντείνει τις προσπάθειες για μείωση της εξάρτησης από τις πρώτες ύλες μέσω της ταχείας βελτίωσης των προδιαγραφών απόδοσης, καθώς και για την αύξηση της παραγωγής και χρήσης ανανεώσιμων υλών· σημειώνει ότι, για να βελτιωθεί η επισιτιστική ασφάλεια και η σταθερότητα των τιμών των τροφίμων, πρέπει να γενικευθούν οι βιώσιμοι τρόποι παραγωγής, ενώ θα πρέπει να εφαρμοσθούν εκ νέου μηχανισμοί διαχείρισης της προσφοράς· προς τον σκοπό αυτόν ζητεί μεγαλύτερη διαφάνεια και αμοιβαιότητα στο εμπόριο· ακόμη, συνιστά επαγρύπνηση απέναντι στις τάσεις προστατευτισμού στον τομέα των στρατηγικών πρώτων υλών·
23. ζητεί να υπάρξει καλύτερη ρύθμιση των συμβάσεων ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης (CDS)·
24. σημειώνει την τάση να διοχετεύονται στις αναδυόμενες οικονομίες πολύ μεγάλα ποσά ιδιωτικών επενδύσεων, με τις εισροές να αναμένονται κοντά στο 1 τρισ. δολάρια για το

¹ Οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς) (ΕΕ L 96, 12.4.2003, σ. 16).

² Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (ΕΕ L 145, 30.4.2004, σ. 1).

2011¹· καλεί το ΔΝΤ να αναπτύξει ένα πλαίσιο που δεν θα επιτρέπει να δημιουργούνται κερδοσκοπικές "φούσκες", χάρη στην παρακολούθηση της παγκόσμιας ροής κεφαλαίων, και να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να αποτρέπονται επιζήμιες εξελίξεις· αναγνωρίζει ότι οι έλεγχοι επί των κεφαλαίων δεν αποτελούν υποκατάστατο των καταλλήλων οικονομικών πολιτικών κι ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο ως ύστατο μέτρο· τονίζει την ανάγκη να λάβουν οι χώρες παράλληλα μέτρα με σκοπό να μη δημιουργούνται τέτοιες φούσκες·

25. σημειώνει τους πιθανούς κινδύνους, όσον αφορά την απουσία των βέλτιστων συνθηκών για τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας και τη συνεχιζόμενη συνένωση παραγόντων των χρηματοπιστωτικών αγορών, περιλαμβανομένων των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματιστηρίων· έχοντας αυτό κατά νου, καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου να παρακολουθεί στενά την εξέλιξη ενδεχόμενων συστημικών κινδύνων εξαιτίας των συγκεντρωτικών τάσεων στις χρηματοπιστωτικές αγορές·
26. υπογραμμίζει ότι, ενώ η ΕΕ έχει ισορροπημένο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και δεν συμβάλλει στις παγκόσμιες ανισορροπίες, θα υφίστατο μεγάλο πλήγμα από μια ταραχώδη διόρθωση των ανισορροπιών μέσω της υποτίμησης του δολαρίου· σημειώνει ότι η ΕΕ πρέπει να συντονίσει μεθοδικά με τις ΗΠΑ τις πολιτικές της για το εμπόριο και τις συναλλαγματικές ανισορροπίες, προκειμένου να αποφευχθεί μια γρήγορη υποτίμηση του δολαρίου· καλεί τις ΗΠΑ, καθώς και όλους τους μεγάλους παγκόσμιους παράγοντες, να εξασφαλίσουν ότι η διαχείριση των συναλλαγματικών ισοτιμιών θα αποτελέσει πολυμερές εγχείρημα, στο οποίο θα εμπλακούν όλα τα σημαντικά νομίσματα του κόσμου· εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι έχει ανακοινωθεί η διαμόρφωση δεικτών των παγκόσμιων ανισορροπιών και ζητεί οι δείκτες αυτοί να λαμβάνονται πλήρως υπόψη όταν εκπονούνται οι μακροοικονομικές πολιτικές·
27. τονίζει ότι η ΕΕ χρειάζεται αν αντιμετωπίσει ορισμένες προκλήσεις προκειμένου να βελτιώσει τον ρόλο της ως παγκόσμιου παράγοντα, οι οποίες είναι οι ακόλουθες: έλλειψη ανταγωνιστικότητας και απουσία σύγκλισης, ανεπαρκής χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ασθενική εσωτερική οικονομική ανάπτυξη και ανάπτυξη της απασχόλησης, εσωτερικές ανισορροπίες που εντείνονται με την εμβάθυνση της εσωτερικής αγοράς και της ΟΝΕ, καθώς και έλλειψη πολιτικού ειδικού βάρους στη διεθνή σκηνή που οφείλεται, μεταξύ άλλων, στην απουσία συνοχής όσον αφορά την εκπροσώπησή της στους διεθνείς οργανισμούς, που θα μπορούσε να βελτιωθεί με την εφαρμογή μέτρων για την εξασφάλιση μιας ενοποιημένης εκπροσώπησης του ευρώ διεθνώς, όπως αναφέρεται και στη Συνθήκη·
28. υπενθυμίζει ότι η ΕΕ πρέπει να 'μιλάει με μια φωνή' και ότι πρέπει, σε κάθε κατάλληλη περίπτωση, να εκπροσωπεί πλήρως τα κράτη μέλη της και να υπερασπίζεται σε όλο τον κόσμο τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το κράτος δικαίου, τις αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και διαβίωσης, τη χρηστή διακυβέρνηση, τη βιώσιμη ανάπτυξη, το ελεύθερο και δίκαιο εμπόριο και τους κλιματικούς στόχους, σύμφωνα με το εσωτερικό της θεματολόγιο, καθώς επίσης και να καταπολεμά τη διαφθορά, τη φοροδιαφυγή, τη φοροαποφυγή και τους φορολογικούς παραδείσους·
29. εκτιμά πως η Ευρώπη θα πρέπει να επιδιώξει τη σύναψη μιας ισορροπημένης και

---

¹ IMF Staff Position Note 2010/04, 19 Φεβρουαρίου 2010: Capital Inflows: The Role of Controls.

δίκαιης συμφωνίας παγκοσμίου εμπορίου, ώστε να μειωθούν οι αντιθέσεις μεταξύ αναδυόμενων και ανεπτυγμένων οικονομιών· ζητεί την κατάργηση των εμπορικών φραγμών· εκτιμά πως η απουσία μιας παγκόσμιας εμπορικής συμφωνίας συνιστά μείζον μειονέκτημα, δεδομένου ότι οι αναδυόμενες οικονομίες παρεμποδίζονται από τις ανεπτυγμένες σε ό,τι αφορά τα γεωργικά εξαγωγικά προγράμματα και παρεμποδίζουν τις ανεπτυγμένες οικονομίες στον τομέα της παροχής υπηρεσιών·

30. τονίζει την ανάγκη ελευθέρωσης των αγορών δημοσίων προμηθειών, στη βάση της διαφάνειας και της αμοιβαιότητας·
31. υπογραμμίζει τη σημασία που έχουν το πνεύμα αμοιβαιότητας και τα αμοιβαία οφέλη στις σχέσεις της ΕΕ με τους βασικούς στρατηγικούς εταίρους της· ως προς το θέμα αυτό, πιστεύει ότι η Ένωση θα πρέπει να αναρωτηθεί κατά πόσον είναι σκόπιμο να εφοδιαστεί με μέσα για να εξετάσει τις οικονομικές πρακτικές τρίτων χωρών στο θέμα των κρατικών ενισχύσεων και να αξιολογήσει συμπεριφορές που ενδέχεται να έχουν ως στόχο τη μεταφορά τεχνολογιών καίριας σημασίας εκτός ενωσιακού εδάφους·
32. επισημαίνει ότι, σήμερα, Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΟΔΛΠ) απαιτεί τη συνδυασμένη ισοσκέλιση λογαριασμών μόνον σε περιφερειακό επίπεδο· ζητεί να υιοθετηθούν λογιστικοί κανόνες που θα επιβάλλουν σε όλες τις επιχειρήσεις και ιδρύματα να τηρούν λογαριασμούς ανά χώρα, καθώς και να προωθηθεί η διεθνής φορολογική συνεργασία, μέσω συμφωνιών μεταξύ των αντίστοιχων αρχών για την ανταλλαγή πληροφοριών·
33. υπενθυμίζει την επιμονή του υπέρ μιας εκτεταμένης μεταρρύθμισης της παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής διακυβέρνησης, προκειμένου να προωθηθεί η διαφάνεια και η λογοδοσία και να εξασφαλιστεί συνοχή ανάμεσα στις πολιτικές των διεθνών οικονομικών και χρηματοπιστωτικών οργανισμών· ζητά να ενσωματωθούν οι οργανισμοί του Μπρέτον Γουντς - στους οποίους πρέπει να προστεθεί και μια δομή οικονομικής διακυβέρνησης - στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών, όπου θα πρέπει να συναρμοστούν με τον ΠΟΕ, τη ΔΟΕ και έναν παγκόσμιο κλιματικό οργανισμό που είναι αναγκαίο να ιδρυθεί·
34. ζητεί από τις χώρες της G20 να εγκρίνουν γρήγορα μια δέσμη παγκόσμιων και συντονισμένων μέτρων πολιτικής που θα συμβάλουν σε μια ισχυρή, σταθερή, ισορροπημένη και βιώσιμη παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη· ζητεί να συμμετέχουν τα κοινοβούλια των χωρών αυτών, με στόχο τη μεγαλύτερη νομιμοποίηση και υπευθυνότητα· ζητεί, ακόμη, τη μεταρρύθμιση και τη χορήγηση περισσότερων χρηματοδοτικών πόρων στο ΔΝΤ, ώστε να ενισχυθεί η διαφάνεια και η υπευθυνότητά του και να καταστεί πιο δημοκρατικό, και ταυτόχρονα να ενισχυθεί ο ρόλος του στην οικονομική και χρηματοπιστωτική εποπτεία των μελών του, με στόχο να συγκροτηθεί ένα αξιόπιστο δίκτυο ασφαλείας για την καταπολέμηση των παγκόσμιων ανισορροπιών·
35. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η ΕΕ πρέπει να έχει, μεσοπρόθεσμα, έναν ενιαίο εκπρόσωπο στο διοικητικό συμβούλιο του ΔΝΤ·
36. ζητεί να θεσπιστούν νέες ρυθμίσεις χρηματοδοτικής συνδρομής, ως εξής:
  - ένα μεταρρυθμισμένο ΔΝΤ θα μπορούσε να ενεργεί σαν παγκόσμιος έσχατος δανειστής και να αντισταθμίσει την ανάγκη των επιμέρους χωρών να συσσωρεύουν συναλλαγματικά αποθέματα, εφόσον ενισχυθεί η ικανότητά του να παρέχει βραχυπρόθεσμη ρευστότητα και ισχυρότερα χρηματοδοτικά δίκτυα ασφαλείας·

- ΑΣΧ: η τρέχουσα κρίση έχει αναδείξει την ανάγκη δημιουργίας κινήτρων ώστε οι χρηματοπιστωτικές αγορές να στραφούν στις μακροπρόθεσμες επενδύσεις και στη βιώσιμη ανάπτυξη· πρέπει να εκσυγχρονιστεί και να αναβαθμιστεί ο χρηματοδοτικός ρόλος των πολυμερών και διμερών αναπτυξιακών τραπεζών και οργανισμών, προκειμένου να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες χρηματοδότησης των αναπτυσσόμενων χωρών· τα έσοδα από τον φόρο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών θα μπορούσαν εν μέρει να χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη των ΑΣΧ και θα χρειαστούν για την υλοποίηση των δεσμεύσεων σχετικά με την αλλαγή του κλίματος· η σημασία άλλης χρηματοδότησης για αναπτυξιακά μέσα θα πρέπει να διερευνάται συνεχώς, ιδιαίτερα η αναδιάρθρωση χρεών, η ακύρωση του χρέους των φτωχότερων χωρών και η προώθηση της ροής μεταναστευτικών εμβασμάτων· οι δεσμεύσεις για την προβλεπόμενη επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια (ΕΑΒ) θα πρέπει να επαναδιατυπωθούν, ενώ θα πρέπει να διερευνηθούν επιπλέον καινοτόμες πηγές χρηματοδότησης, με στόχο την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού που προκαλείται από φθίνουσες οικονομίες στον αναπτυσσόμενο κόσμο· τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιβεβαιώσουν τη δέσμευσή τους να διαθέσουν το 0,7% του ΑΕΠ τους για αναπτυξιακή βοήθεια με στόχο τη χρηματοδότηση της επίτευξης των ΑΣΧ·
- Η Ε.Ε. οφείλει να προσδιορίσει τις πολιτικές προτεραιότητες και τα χρηματοοικονομικά μέσα για την ενισχυμένη ευρωμεσογειακή συνεργασία, σε συνέχεια των ανατροπών κι εξελίξεων στις μεσογειακές χώρες - εταίρους. στο πλαίσιο αυτό, είναι αναγκαίο τα ευρωομόλογα έργων να επεκταθούν σε ευρωμεσογειακά σχέδια στα πεδία της εκπαίδευσης, των βιώσιμων μεταφορών και της ενέργειας, δημιουργώντας έτσι προστιθεμένη αξία και για τις δύο όχθες της Μεσογείου·

III. Για ένα νέο νομισματικό σύστημα

37. υπενθυμίζει ότι ένας νομισματικός πόλεμος δεν θα ήταν επωφελής για καμία χώρα ή ομάδα χωρών και θα μπορούσε να ανατρέψει όλες τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι πολίτες της ΕΕ ανταποκρινόμενοι στην ανάγκη για μείωση του δημόσιου χρέους και δρομολόγηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων· διαπιστώνει ότι το ευρώ έχει εμποδίσει το ξέσπασμα μιας νομισματικής κρίσης του είδους που στην ιστορία συνδέεται συχνά με τις χρηματοπιστωτικές κρίσεις· υπενθυμίζει ότι οι κανόνες του πολυμερούς εμπορικού συστήματος (ΠΟΕ) δεν καλύπτουν τις ροές κεφαλαίων και δεν συνδυάζονται με ένα πολυμερές νομισματικό σύστημα·
38. υπενθυμίζει το στόχο της συνόδου της G20 στην Κορέα για την οικοδόμηση ενός σταθερότερου και ανθεκτικότερου διεθνούς νομισματικού συστήματος (ΔΝΣ)· αναγνωρίζει την παγκόσμια ανησυχία για τη λειτουργία του διεθνούς νομισματικού συστήματος και ζητά να γίνει επειγόντως ένα μεγάλο άλμα προς τα εμπρός· ζητεί, κατά συνέπεια, τη μεταρρύθμιση του ΔΝΣ ούτως ώστε να εξασφαλιστεί η συστηματική και εκτεταμένη μακροοικονομική συνεργασία με βιώσιμη και ισορροπημένη παγκόσμια ανάπτυξη·
39. Τονίζει ότι το ΔΝΣ πρέπει να αντιμετωπίσει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα ζητήματα:
  - συναλλαγματικές ισοτιμίες: το πρώτο βήμα θα ήταν να εφαρμοστούν πολιτικές που θα επιτρέπουν στις συναλλαγματικές ισοτιμίες να προσαρμόζονται βαθμιαία και επαρκώς στα μεταβαλλόμενα μακροοικονομικά δεδομένα·
  - αποθεματικό νόμισμα: θα χρειαστούν μεταρρυθμίσεις στο διεθνές αποθεματικό

σύστημα, ώστε να αποφεύγεται το ενδεχόμενο τα συναλλαγματικά αποθέματα να προκαλούν παγκόσμιες ανισορροπίες· το ισχύον διεθνές αποθεματικό σύστημα που βασίζεται στο δολάριο θα μπορούσε να αντικατασταθεί βαθμιαία από ένα πολυμερές σύστημα με επίκεντρο τα ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα (ΕΔΤ) που αντιπροσωπεύουν ένα ευρύ καλάθι νομισμάτων από όλη την υφήλιο, με ιδιαίτερη μνεία στο κινεζικό ρενμίνμπι και το βραζιλιάνικο ρεάλ·

- ροές κεφαλαίων: θα έπρεπε να υιοθετηθεί ένα πολυμερές σύστημα κανόνων προκειμένου να ευνοηθούν οι μακροπρόθεσμες κινήσεις κεφαλαίων, να διευκολυνθούν οι μη κερδοσκοπικές εκροές κεφαλαίων, να αποφευχθούν παρενέργειες στις καταταμημένες αγορές τίτλων και να εξασφαλιστεί διαφανής, ανοικτή και εύρυθμη λειτουργία των αγορών κρατικών ομολόγων, αποφεύγοντας την κατάχρησή τους ως οχημάτων για την προώθηση μιας εμποροκρατικής πολιτικής ή μιας πολιτικής στη λογική του "ο θάνατός σου η ζωή μου"·

40. ζητεί επιπλέον να εξεταστεί –μακροπρόθεσμα– η δυνατότητα δημιουργίας ενός παγκόσμιου αποθεματικού νομίσματος βασισμένου στην ανάπτυξη και τον μετασχηματισμό των ΕΤΔ και του ΔΝΤ·

IV. Αύξηση της ανταγωνιστικότητας και βιωσιμότητας της ΕΕ και εφαρμογή της στρατηγικής ΕΕ 2020 με την προώθηση της καινοτομίας και των μακροπρόθεσμων επενδύσεων για απασχόληση και ανάπτυξη

Ανταγωνιστικότητα, σύγκλιση και η στρατηγική ΕΕ 2020

41. ζητά να ληφθούν πλήρως και συστηματικά υπόψη οι στόχοι της στρατηγικής ΕΕ 2020 και η ανάγκη να υπερνικηθούν όλες οι εσωτερικές ανισορροπίες της ΕΕ, κατά τον προσδιορισμό του περιεχομένου του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου·
42. τονίζει τη σημασία της αμοιβαίας στήριξης πολιτικών της Ένωσης, σε ό,τι αφορά την υλοποίηση της στρατηγικής ΕΕ2020 για μία έξυπνη, βιώσιμη και συνεκτική ανάπτυξη και απασχόληση, η οποία θα υποστηρίζεται από διάφορα εργαλεία όπως, μεταξύ άλλων, προσανατολισμένες στο μέλλον στρατηγικές για την εκπαίδευση, το περιβάλλον, το κλίμα και την ενέργεια, στρατηγικές για την αποδοτική χρήση των πόρων, την ανανέωση της αγροτικής πολιτικής, της πολιτικής συνοχής, της καινοτομίας και της Ε& Α, ανανεωμένος ενωσιακός προϋπολογισμός και στενότερος συντονισμός μεταξύ των εθνικών προϋπολογισμών για στήριξη αυτών των κοινών στόχων·
43. τονίζει ότι το στοιχείο της βιωσιμότητας της στρατηγικής Ευρώπη 2020 θα πρέπει να διαποτίσει όλους τους σχετικούς τομείς πολιτικής, ώστε η ΕΕ να ανακτήσει την πρωτοπορία· υπογραμμίζει ότι, για να παραμείνει η Ευρώπη ανταγωνιστική στην παγκόσμια οικονομία, θα πρέπει να πάρει τα σκήπτρα στην πράσινη μεταρρύθμιση για μία βιώσιμη κοινωνία που θα χρησιμοποιεί τους πόρους με αποδοτικότερο τρόπο· υπογραμμίζει με έμφαση ότι οι επενδύσεις μεγάλης κλίμακας σε φιλικές προς το περιβάλλον υποδομές, σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και στην ενεργειακή αποδοτικότητα είναι ένας εξαιρετικός τρόπος για την τόνωση της ανάκαμψης και την προώθηση της μακροπρόθεσμης ανάπτυξης και απασχόλησης·
44. υπενθυμίζει ότι δεν έχουν ακόμη αξιοποιηθεί πλήρως οι δυνατότητες της ενιαίας αγοράς και ότι απαιτείται πολιτική αποφασιστικότητα και αποφασιστική δράση για την απελευθέρωση του πλήρους δυναμικού της για μία βιώσιμη και κοινωνικά συνεκτική ανάπτυξη και απασχόληση· τονίζει την ανάγκη περαιτέρω ανάπτυξης του τομέα των

υπηρεσιών στην Ευρώπη και της ενίσχυσης των εμπορικών συναλλαγών στον τομέα των υπηρεσιών·

45. τονίζει ότι η επιτυχία της στρατηγικής Ευρώπη 2020 εξαρτάται από τη δέσμευση της ΕΕ συνολικά, τον ενστερνισμό της εκ μέρους των κρατών μελών, των εθνικών κοινοβουλίων, των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και των κοινωνικών εταίρων· υπενθυμίζει τη σπουδαιότητα ενός ισχυρού και εύρυθμου κοινωνικού διαλόγου και συλλογικών διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο της στρατηγικής Ευρώπη 2020, καθώς και τη σπουδαιότητα της προώθησης ενός γνήσιου ευρωπαϊκού κοινωνικού διαλόγου για τις μακροοικονομικές πολιτικές και μέτρα· διαπιστώνει ότι τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να επιδιωχθούν προκειμένου να επιτευχθεί ευρεία συναίνεση σχετικά με την πορεία που θα πρέπει να ακολουθηθεί·
46. διαπιστώνει τις αυξανόμενες εξουσίες και αρμοδιότητες των περιφερειακών και τοπικών αρχών· υπενθυμίζει ότι τα δύο τρίτα των δημόσιων επενδύσεων στην Ευρώπη παραμένουν σε επίπεδο διοικητικής διαίρεσης κάτω του εθνικού· διαπιστώνει ότι η επιλογή του επιπέδου στο οποίο πραγματοποιείται και υλοποιείται η δημόσια επένδυση επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την αποδοτικότητά της· τονίζει, συνεπώς, ότι η δημόσια επένδυση θα πρέπει να πραγματοποιείται στο αποδοτικότερο επίπεδο διακυβέρνησης·
47. προτρέπει τα εθνικά κοινοβούλια και τις κυβερνήσεις των κρατών μελών, κατά τη λήψη των εθνικών αποφάσεών τους, να ενεργούν με τρόπο υπεύθυνο προς την ΕΕ και να συμπεριλαμβάνουν τη διάσταση της ΕΕ στις εθνικές συζητήσεις τους·
48. τονίζει ότι η δημοσιονομική εξυγίανση πρέπει να συνοδεύεται από μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους σαν εκείνους που προσδιορίζει η στρατηγική Ευρώπη 2020, ιδίως όσον αφορά τη δημιουργία θέσεων εργασίας, την κοινωνική ενσωμάτωση, τις επενδύσεις σε υποδομές, την αποδοτική χρήση των πόρων, την οικολογική μεταμόρφωση της οικονομίας και μια οικονομία βασισμένη στη γνώση, ώστε να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα και η κοινωνική και χωροταξική συνοχή· σημειώνει ότι οι διάφορες εθνικές και ενωσιακές πολιτικές θα πρέπει να προσφέρουν συνεκτική υποστήριξη στη στρατηγική αυτή και ότι η δημοσιονομική πειθαρχία ενδέχεται, αν επιβληθεί χωρίς μια καλοσχεδιασμένη στρατηγική, να υπονομεύσει τις προοπτικές ανάπτυξης, να μειώσει την ανταγωνιστικότητα, και να βλάψει σοβαρά την οικονομία σε μακροπρόθεσμη βάση· υπενθυμίζει ότι - εφόσον η ανοικτή μέθοδος συντονισμού έχει αποτύχει - η στρατηγική Ευρώπη 2020 θα πρέπει να συμπεριλάβει δεσμευτικούς στόχους που έχουν εκπονηθεί από την Επιτροπή για τα κράτη μέλη με μέγιστες και ελάχιστες τιμές που θα πρέπει να εφαρμοστούν σε ορισμένες μακροοικονομικές πτυχές των οικονομιών τους·
49. ζητεί να διεξαχθεί αυστηρός δημοσιονομικός έλεγχος όλων των κρατών μελών, με πρωτοβουλία της Επιτροπής σε στενή συνεργασία με τη Eurostat, προκειμένου να διευκρινιστεί η πραγματική δημοσιονομική κατάστασή τους, ώστε να καταστεί δυνατή η λήψη αποφάσεων βασισμένων σε δεδομένα όσον αφορά τη στρατηγική Ευρώπη 2020, τα περιφερειακά έργα και τα έργα συνοχής· ζητεί ενδελεχή έλεγχο όλων των χρηματοδοτικών προγραμμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και των εθνικών και περιφερειακών επιχορηγήσεων και συνιστά την επιτάχυνση των έργων και προγραμμάτων η επιτυχία των οποίων είναι ζωτικής σημασίας και την κατάργηση των αναποτελεσματικών επιχορηγήσεων και μηχανισμών οικονομικής ανάπτυξης·
50. επισημαίνει το γεγονός ότι οι γυναίκες, ειδικότερα, αντιμετωπίζουν μεγαλύτερο κίνδυνο

να βιώσουν τη φτώχεια· σημειώνει ότι η παιδική φτώχεια έχει αυξηθεί σε ορισμένα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια της κρίσης· υπογραμμίζει ότι αυτό είναι απαράδεκτο και ότι οι αρνητικές τάσεις πρέπει να αντιστραφούν· ζητεί, συνεπώς, οι υπάρχουσες μη κυβερνητικές οργανώσεις να συνδεθούν σε ένα ισχυρό δίκτυο για την εξάλειψη της παιδικής φτώχειας, μέσω προσεγγίσεων που θα έχουν στο επίκεντρό τους το παιδί, ειδικών στόχων για το παιδί και μιας ιδιαίτερης εστίασης στα δικαιώματα των παιδιών·

51. επισημαίνει ότι στέρεα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας αποτελούν αποτελεσματικούς οικονομικούς σταθεροποιητές σε δύσκολους καιρούς· τονίζει, συνεπώς, ότι, χωρίς να αμφισβητείται η ανάγκη εξυγίανσης των δημοσίων οικονομικών, υπάρχει επίσης πειστική επιχειρηματολογία υπέρ της διαφύλαξης των υπηρεσιών του δημόσιου τομέα και της αντίστοιχης διατήρησης των υφιστάμενων επιπέδων κοινωνικής προστασίας· ζητεί να ληφθούν μέτρα για τη μείωση των εισοδηματικών ανισοτήτων, ιδίως μέσω της αντιμετώπισης της ανεργίας των νέων·
52. υπογραμμίζει ότι η οικονομική ύφεση δεν πρέπει να επιβραδύνει την πρόοδο στις πολιτικές συνδυασμού της επαγγελματικής με την προσωπική ζωή, και ιδίως σε εκείνες που διευκολύνουν την πρόσβαση των γυναικών στην αγορά εργασίας·
53. επισημαίνει τις προκλήσεις που απορρέουν από την κρίση, με τη μεγάλη κάμψη της οικονομικής δραστηριότητας, τη μείωση του ρυθμού ανάπτυξης εξαιτίας της σημαντικής ανόδου της διαρθρωτικής και μακροχρόνιας ανεργίας, την πτώση του ποσοστού των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων, καθώς και τον αυξημένο ανταγωνισμό εκ μέρους των αναδυόμενων οικονομιών·
54. αναγνωρίζει ότι, προκειμένου να ξεπεραστούν οι τωρινές ανισορροπίες στο εσωτερικό της ΕΕ, δεν αρκεί μια πανομοιότυπη για όλους προσέγγιση και ότι, για να είναι αποτελεσματικός, ο συντονισμός της οικονομικής πολιτικής θα πρέπει να λάβει δεόντως υπόψη το σημείο εκκίνησης κάθε μιας από τις εθνικές οικονομίες και τις ιδιαιτερότητές τους· τονίζει την ανάγκη να υπάρξει οικονομικός συντονισμός και να σημειωθεί πρόοδος στην προσπάθεια εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών·
55. ζητεί μεγαλύτερη συμβατότητα και συμπληρωματικότητα ανάμεσα στους εθνικούς προϋπολογισμούς και τον προϋπολογισμό της ΕΕ· πιστεύει ότι το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο πρέπει να επικεντρωθεί στους καίριους τομείς προτεραιότητας της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και να εξασφαλίζει την επαρκή χρηματοδότηση των σημαντικότερων πρωτοβουλιών στους τομείς συναρμοδιότητας της ΕΕ και των κρατών μελών, όπου μπορεί να υπάρξει ισχυρή ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία·
56. τονίζει ότι τόσο η γεωργική πολιτική όσο και η πολιτική συνοχής πρέπει να παίξουν βασικό ρόλο στη στήριξη της στρατηγικής Ευρώπη 2020· είναι πεπεισμένο ότι η μεταρρύθμιση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΚΓΠ) πρέπει να σχεδιαστεί έχοντας κατά νου την αντιμετώπιση των παγκόσμιων προκλήσεων· πιστεύει ότι η επιτυχία της στρατηγικής Ευρώπη 2020 προϋποθέτει τη διασφάλιση της συνοχής των πολιτικών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων ποικίλων πτυχών, όπως είναι η ευθυγράμμιση των εθνικών και του ενωσιακού προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένης της ΚΓΠ, με τα ταμεία συνοχής, π.χ. με εγγύηση της δίκαιης κατανομής των πόρων μεταξύ κρατών μελών και περιφερειών, στη βάση σαφών στόχων που θα έχουν οριστεί για τη βελτίωση της σύγκλισης και την προώθηση της ανταγωνιστικότητας, δίδοντας ταυτόχρονα ιδιαίτερη προσοχή σε εκείνα τα κράτη μέλη και περιφέρειες που έχουν τις περισσότερες ανάγκες καθώς και στις πολιτικές για την εκπαίδευση, την καινοτομία και την Ε&Α·

57. υπενθυμίζει περαιτέρω ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020 θα είναι αξιόπιστη μόνο αν στηριχθεί με επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους, και συνεπώς υποστηρίζει:
- την έγκριση συνεκτικών συμπερασμάτων για το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, και έναν προϋπολογισμό της ΕΕ ο οποίος να εστιάζεται σε πολιτικές που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020·
  - τη διάθεση των πόρων της ΕΕ με βάση την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική σημασία αποτελεσματικότητά τους· την αναδιοχέτευση όσων πόρων δεν απορροφούνται από τα κράτη μέλη σε βιώσιμες δημόσιες επενδύσεις σε επίπεδο ΕΕ για κοινά σχέδια ή προγράμματα που προωθούν την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, όπως οι επενδύσεις σε υποδομές, καινοτομία στην εκπαίδευση και την κατάρτιση και δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης·
  - την παροχή τεχνικής συνδρομής προσανατολισμένης στη βελτίωση της απορρόφησης των κονδυλίων και στην αποτελεσματική υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων·
  - έναν πιο ευδιάκριτο ρόλο της ΕΤΕπ όσον αφορά την ενίσχυση του καταλυτικού ρόλου και της πολλαπλασιαστικής λειτουργίας των διαρθρωτικών ταμείων·
  - την περαιτέρω ανάπτυξη και τη βέλτιστη χρήση καινοτόμων χρηματοδοτικών μέσων, με τη συμμετοχή ιδίως της ΕΤΕπ και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων (ΕΤαΕπ), καθώς και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης (ΕΤΑΑ) (π.χ. συνδυασμός επιχορηγήσεων και δανείων, μέσα επιχειρηματικού κεφαλαίου, νέες μορφές κατανομής κινδύνου και εγγυήσεις)·
  - τρόπους διοχέτευσης ιδιωτικών αποταμιεύσεων σε μακροπρόθεσμες επενδύσεις μέσω κατάλληλων κινήτρων και μηχανισμών·
  - την ανάπτυξη καινοτόμων μακροπρόθεσμων χρηματοδοτικών μέσων με τη συμμετοχή τόσο δημόσιων όσο και ιδιωτικών κεφαλαίων·
  - την καθιέρωση ομολόγων έργων προκειμένου να αντληθούν ιδιωτικά κεφάλαια για να καλυφθούν οι ανάγκες της Ευρώπης στον τομέα των υποδομών·
  - μέτρα για να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα σημαντικά μεγαλύτερων κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών για τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις·
  - μέτρα για να εξασφαλιστεί ευχερέστερη πρόσβαση στη χρηματοδότηση και λιγότερες γραφειοκρατικές διαδικασίες, ιδίως για τις ΜΜΕ, διατηρώντας παράλληλα αυστηρά πρότυπα διαφάνειας·

Πολιτικές στον τομέα της ενέργειας και των μεταφορών και εσωτερική αγορά

58. θεωρεί τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Ενεργειακής Κοινότητας ως καίριο πολιτικό σχέδιο για την εκπλήρωση των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020 όσον αφορά την προώθηση της μετάβασης προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας με τη μεγιστοποίηση της ενεργειακής απόδοσης, την αύξηση του βαθμού ενεργειακής ανεξαρτησίας της ΕΕ και τη δημιουργία μιας γνήσια διασυνδεδεμένης ενεργειακής αγοράς· τονίζει τη σημασία της ενεργειακής διάστασης της ενεργειακής πολιτικής της ΕΕ·
59. πιστεύει ότι οι σχέσεις μεταξύ των χωρών παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου

και των καταναλωτριών χωρών, κυρίως των χωρών της Ευρώπης, θα πρέπει να ενισχυθούν, λαμβάνοντας υπόψη και τις πρόσφατες εξελίξεις στο πολιτικό τοπίο της Μεσογείου· θεωρεί επείγουσα την ανάγκη να θεσπιστεί μια κοινή πολιτική για την ενέργεια και την προμήθεια πρώτων υλών, προκειμένου να αποφευχθούν αρνητικές επιπτώσεις που θα μπορούσαν να επιβραδύνουν την ανάκαμψη και την μελλοντική εξέλιξη της ευρωπαϊκής οικονομίας·

60. υπογραμμίζει το καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει για τη διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ η διάχυση της αρχής της αποδοτικότητας στη χρήση των πόρων σε όλες τις πολιτικές της ΕΕ, περιλαμβανομένης της ανάπτυξης καινοτόμων νέων προϊόντων και υπηρεσιών και νέων τρόπων για τη μείωση των συντελεστών παραγωγής, την ελαχιστοποίηση της σπατάλης, τη βελτίωση της διαχείρισης των αποθεμάτων των πόρων, την αλλαγή των καταναλωτικών προτύπων, τη βελτίωση της υλικοτεχνικής υποστήριξης και τη διασφάλιση της βελτιστοποίησης των παραγωγικών διαδικασιών, της διαχείρισης και των επιχειρηματικών μεθόδων, προκειμένου να εξασφαλιστεί η υλοποίηση μιας προσέγγισης στο πλαίσιο της οποίας τα προϊόντα και οι υπηρεσίες σχεδιάζονται έχοντας κατά νου ολόκληρη τη διάρκεια από την αρχή έως το τέλος του κύκλου ζωής τους·
61. υπενθυμίζει ότι η πρόσβαση στην ενέργεια και στις πρώτες ύλες, όπως και η αποδοτική χρήση τους, έχουν ζωτική σημασία για την εξασφάλιση της συνολικής ανταγωνιστικότητας της ΕΕ· τονίζει ότι προκειμένου να παραμείνει μακροπρόθεσμα ανταγωνιστική, η ΕΕ πρέπει να βρίσκεται στην παγκόσμια πρωτοπορία όσον αφορά την προώθηση της εξοικονόμησης ενέργειας και της ενεργειακής απόδοσης, την έρευνα και τις επενδύσεις σε νέες φιλοπεριβαλλοντικές τεχνολογίες, τη διαφοροποίηση και τον εξορθολογισμό του ενεργειακού εφοδιασμού καθώς την ανάπτυξη και αυξημένη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· υπενθυμίζει ότι η μείωση της εξάρτησης από τις εισαγωγές ενέργειας και πρώτων υλών συμβάλλει στην εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ, ενώ ταυτόχρονα βοηθά στην επίτευξη των στόχων της σε σχέση με τον πληθωρισμό·
62. υποστηρίζει ότι ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί σε μια βιώσιμη πολιτική για τις μεταφορές, και συγκεκριμένα στη διεύρυνση των ευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών, ενώ η βελτίωση της πρόσβασης σε αυτά από τις υστερούσες περιφέρειες, με τη βοήθεια των Διαρθρωτικών Ταμείων και του Ταμείου Συνοχής, θα συνέβαλλε σημαντικά στην εδραίωση της ενιαίας αγοράς· υπογραμμίζει τη σημασία της ύπαρξης ενός αποδοτικού και διασυνδεδεμένου συστήματος μεταφορών, που θα διευκολύνει την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των αγαθών και των υπηρεσιών και θα προάγει την ανάπτυξη· υπογραμμίζει επίσης τη σημασία των Διευρωπαϊκών Δικτύων Μεταφορών (ΔΕΔ-Μ), τα οποία προσφέρουν σημαντική ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, δεδομένου ότι συμβάλλουν στην εξάλειψη των σημείων συμφόρησης και στην άρση των υλικών εμποδίων, όπως είναι το διαφορετικό εύρος των σιδηροτροχιών, και διασφαλίζουν διασυνοριακές υποδομές·
63. θεωρεί την Πράξη για την Ενιαία Αγορά ως βασική πολιτική πρωτοβουλία που στηρίζει τους θεμελιώδεις στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020 και τις εμβληματικές πρωτοβουλίες, που έχουν ως στόχο να αξιοποιήσουν πλήρως το αναπτυξιακό δυναμικό της εσωτερικής αγοράς και να ολοκληρώσουν την ενιαία αγορά, κατά το πνεύμα της έκθεσης Μοντι· τονίζει ότι η κρίση έχει δείξει ξεκάθαρα πόσο σημαντικό είναι να ενισχυθεί η βιομηχανική βάση και το καινοτομικό δυναμικό της ΕΕ, με διευκόλυνση

της πρόσβασης στην αγορά και της κινητικότητας και με καταπολέμηση της κοινωνικής και εδαφικής κατάτμησης σε όλη την ΕΕ.

Κινητικότητα και μετανάστευση

64. τονίζει ότι τόσο οι σημαντικές εξεγέρσεις στις γειτονικές μας περιοχές όσο και οι δημογραφικές εξελίξεις στην ΕΕ απαιτούν τη θέσπιση μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής· τονίζει ότι πρέπει να ενθαρρυνθεί η βελτίωση της πρόσβασης στις αγορές εργασίας και μια αυξημένη κινητικότητα της εργασίας, με εξασφάλιση ίσων όρων απασχόλησης και κοινωνικών συνθηκών και δικαιωμάτων για όλους, μεταξύ άλλων με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και των τίτλων σπουδών σε ολόκληρη την ΕΕ, σε συνδυασμό με τη δυνατότητα μεταφοράς κοινωνικοασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, ώστε να ενισχυθεί η ενιαία ευρωπαϊκή αγορά·
65. πιστεύει ότι η Συμφωνία Σένγκεν συνεχίζει να αποτελεί ένα εξαιρετικό επίτευγμα για τους πολίτες της ΕΕ και ως τέτοιο θα πρέπει να διαφυλαχθεί· ζητεί, συνεπώς, να ενισχυθεί η συνεργασία στην κατεύθυνση αυτή· εκφράζει την έντονη ανησυχία του για το ενδεχόμενο αλλαγών στους κανόνες Σένγκεν· επαναλαμβάνει ότι είναι αναγκαία η κατάλληλη συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη νομοθετική διαδικασία τονίζει τη σημασία που έχει να αποτραπεί η λήψη μονομερών αποφάσεων εκ μέρους των κρατών μελών στο πεδίο αυτό· υπενθυμίζει ότι η έγκριση της Συμφωνίας Σένγκεν υπήρξε ένα βήμα προς την εμβάθυνση της ενοποίησης στην ΕΕ και τονίζει πως η αρχή της ελεύθερης μετακίνησης των πολιτών πρέπει να διαφυλαχθεί·
66. ζητεί να χαραχθεί μια κοινή μεταναστευτική πολιτική στην ΕΕ και εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόταση της Επιτροπής να προβλεφθούν περισσότεροι νόμιμοι τρόποι εισόδου στην ΕΕ για εργασία· τονίζει την ανάγκη μεταρρύθμισης του ισχύοντος συστήματος της Γαλάζιας Κάρτας (με την επέκτασή του σε ένα κατά πολύ μεγαλύτερο αριθμό εργασιών και επαγγελμάτων)· επισημαίνει ότι οι εργοδότες στην ΕΕ εξαρτώνται ολοένα και περισσότερο από άτομα προερχόμενα εκτός Ευρώπης που εισέρχονται στην ΕΕ για να καλύψουν θέσεις εργασίας σε τομείς όπως η γεωργία, η κηπουρική, ο τουρισμός, η φροντίδα των ηλικιωμένων και η νοσηλευτική, καθώς όλο και λιγότεροι πολίτες της ΕΕ είναι διαθέσιμοι για αυτού του είδους τις εργασίες· πιστεύει ότι η πρόταση της Επιτροπής για τους εποχικούς εργαζόμενους πρέπει να παράσχει στους εργαζόμενους αυτούς, οι οποίοι είναι συχνά ευάλωτοι και εκτεθειμένοι, καλύτερες συνθήκες και ένα ασφαλές νομικό καθεστώς, προκειμένου να προστατεύονται από την εκμετάλλευση·

MME, καινοτομία και E&A

67. συνιστά να ενθαρρύνει και να διευκολύνει η Επιτροπή την αύξηση της χρηματοδότησης MME σε επίπεδο ιδίων κεφαλαίων, μέσω είτε κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών είτε εισαγωγής σε χρηματιστήριο, την αύξηση της υποστήριξης από τα διαρθρωτικά ταμεία, και τη μείωση της εξάρτησης από τον δανεισμό, ιδίως για τις νεοσύστατες επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας, οι οποίες έχουν μεγάλη ανάγκη κεφαλαίων για E&A· τονίζει την ανάγκη ενίσχυσης του προγράμματος πλαισίου για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία (CIP) και απλούστευσης της πρόσβασης των MME σε πηγές χρηματοδότησης· τονίζει ότι είναι ιδιαίτερος αναγκαία η ενθάρρυνση και υποστήριξη των γυναικών επιχειρηματιών·
68. αναγνωρίζει τον ρόλο της κοινωνικής οικονομίας (τρίτου τομέα) στην Ευρώπη και τη σημασία του για τη δημιουργία νέων καινοτομιών· τονίζει ότι είναι ανάγκη να

εφαρμοστούν νέες και στρατηγικές φιλοπεριβαλλοντικές και αποδοτικές ως προς την χρήση των πόρων πολιτικές δημόσιων προμηθειών στην Ευρώπη, με στόχο τη στήριξη ενός δίκαιου και ανταγωνιστικού τομέα καινοτομίας·

69. ζητεί να δοθεί στην ΕΤΕπ και το ΕΤαΕ ηγετικός ρόλος σε ευρωπαϊκό επίπεδο στην απελευθέρωση πόρων για τις ΜΜΕ, με τη χρησιμοποίηση πιο εξορθολογισμένων και σαφέστερων διαδικασιών, κατά τρόπο που θα εξασφαλίζει τη συνεργασία με τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα των κρατών μελών, αποτρέποντας έτσι τη συγκρότηση δομών παράλληλων προς τις ήδη υπάρχουσες σε εθνικό επίπεδο, ώστε να μπορούν οι ΜΜΕ να βρουν εύκολα το σύνθημα σημείο εισόδου τους· θεωρεί ότι η ΕΤΕπ και το ΕΤαΕ πρέπει να λειτουργούν σαν φίλτρο, εστιάζοντας στους τομείς προτεραιότητας στο πλαίσιο της στρατηγικής ΕΕ 2020, δηλαδή στην ενίσχυση της οικονομίας, της απασχόλησης, της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας και της αποδοτικής χρήσης των πόρων, και σαν μέντορες επιλεγμένων ομάδων ΜΜΕ, συμμετέχοντας στις συζητήσεις με τις τράπεζες και τις ομάδες τους για τη διαχείριση κινδύνου με στόχο να βοηθηθούν οι ΜΜΕ στην εξασφάλιση μακροπρόθεσμου δανεισμού· ζητεί να αξιοποιηθεί πλήρως η ικανότητα της ΕΤΕπ για παροχή χρηματοδότησης·
70. καλεί τα κράτη μέλη να επιταχύνουν τη διαδικασία υλοποίησης των μέτρων που ορίζονται στον Νόμο για τις μικρές επιχειρήσεις ("Small Business Act") του 2008 και στην αναθεώρησή του, που δημοσιεύθηκε από την Επιτροπή στις 23 Φεβρουαρίου 2011, προκειμένου να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος, να διευκολυνθεί η πρόσβαση των ΜΜΕ σε χρηματοδοτικούς πόρους και να υποστηριχθεί η διεθνοποίησή τους·
71. τονίζει ότι η επόμενη γενιά των ενωσιακών προγραμμάτων χρηματοδότησης πρέπει να υποστηρίζει συστηματικά τις ΜΜΕ που παράγουν καινοτομία και δημιουργούν θέσεις απασχόλησης, τόσο στην εσωτερική αγορά όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο· τονίζει την ανάγκη να διευκολυνθεί η ταχεία δημιουργία επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν νέες τεχνολογίες, να βελτιωθεί η χρηματοδότησή τους, να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος και να προωθηθεί η διεθνοποίησή τους· εκφράζει την άποψη ότι θα ήταν άκρως επιθυμητό να αναγνωρισθεί ο βασικός ρόλος που διαδραματίζει το σύστημα των βιομηχανικών συνεταιριστικών ιδρυμάτων λιανικής τραπεζικής, που εξασφαλίζουν τη βελτιστοποίηση της στρατηγικής για βοήθεια και παροχή πραγματικής υποστήριξης στις ΜΜΕ·

Φορολογία

72. τονίζει ότι τόσο η ΟΝΕ όσο και η εσωτερική αγορά απαιτούν μεγαλύτερο συντονισμό των εθνικών φορολογικών πολιτικών· υπογραμμίζει ότι πρέπει να βελτιωθεί η ποιότητα της φορολογίας προκειμένου να δοθούν τα σωστά κίνητρα για απασχόληση, καινοτομία και μακροπρόθεσμες επενδύσεις· καλεί την Επιτροπή να αναλύσει, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού εξαμήνου, την ανθεκτικότητα των φορολογικών συστημάτων των κρατών μελών, ούτως ώστε οι φορολογικές τους μεταρρυθμίσεις να είναι ανθεκτικές στις οικονομικές διακυμάνσεις και να μην βασίζονται κατ' ανάγκη σε φορολογικές βάσεις που έχουν έντονο κυκλικό χαρακτήρα ή είναι γνωστό ότι είναι επιρρεπείς σε κερδοσκοπικές φούσκες·
73. υποστηρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής για την αντιμετώπιση του επιβλαβούς φορολογικού ανταγωνισμού, της φοροαποφυγής ή φοροδιαφυγής και των φορολογικών παραδείσων τόσο στην ΕΕ όσο και διεθνώς, για τη βελτίωση των φοροεισπρακτικών συστημάτων και για την καθιέρωση μιας κοινής ενοποιημένης βάσης της εταιρικής φορολογίας με συνεπαγόμενες ενδεικτικές φορολογικές κατηγορίες, καθώς και ενός

ειδικού και απλοποιημένου φορολογικού συστήματος για τις ΜΜΕ· επικροτεί τη στρατηγική για τον ΦΠΑ, την οποία σκοπεύει να παρουσιάσει η Επιτροπή με στόχο την εξεύρεση ενός συστήματος που να αποκλείει την απάτη·

74. επισημαίνει ότι η πάταξη της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής και η βελτίωση του φοροεισπρακτικού συστήματος, σε σχέση και με τρίτες χώρες, πρέπει να αποτελέσει σημαντική πτυχή των προσπαθειών που καταβάλλουν σήμερα τα κράτη μέλη με στόχο την δημοσιονομική εξυγίανση·
75. πιστεύει ότι μια τέτοια κίνηση έχει κρίσιμη σημασία στις σημερινές συνθήκες, όπου τα κράτη μέλη χρειάζεται να εξυγιάνουν τους προϋπολογισμούς τους· επισημαίνει ότι ο φορολογικός ανταγωνισμός είναι αποδεκτός εφόσον δεν θέτει σε κίνδυνο την ικανότητα των κρατών μελών να εισπράττουν τα έσοδα που ευλόγως αναμένουν και επαναλαμβάνει ότι θα πρέπει να εξευρεθούν λύσεις για την ελαχιστοποίηση του επιβλαβούς φορολογικού ανταγωνισμού·
76. πιστεύει ότι η κατανομή των χρηματοδοτικών πόρων της ΕΕ πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη φορολογική στρατηγική των κρατών μελών και την προθυμία τους να συνεργαστούν για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και την προώθηση στενότερης φορολογικής συνεργασίας·
77. αναγνωρίζει την έλλειψη ενός κοινού ορισμού για τους φορολογικούς παραδείσους· ζητεί να υπάρξει τουλάχιστον συμφωνία σχετικά με έναν ενιαίο ευρωπαϊκό ορισμό, όσο εκκρεμεί η συμφωνία για έναν παγκόσμια κοινό ορισμό·

Απασχόληση

78. τονίζει ότι οι νέες και καλύτερες θέσεις εργασίας αποτελούν προϋπόθεση για την επίτευξη δίκαιης, φιλοπεριβαλλοντικής και έξυπνης αναπτυξιακής στρατηγικής και, συνεπώς, ζητεί:
  - δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στους τομείς που βασίζονται στην καινοτομία και στην έρευνα και ανάπτυξη, όπως οι τομείς της ενέργειας και του περιβάλλοντος, με τρόπο που θα εξασφαλίζει μια προσέγγιση ισότιμη από την άποψη του φύλου·
  - μέτρα για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της υφισταμένης στήριξης της ΕΕ για άμεση δημιουργία θέσεων απασχόλησης, που παρέχεται στα κράτη μέλη μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου·
  - μέτρα για τη διευκόλυνση της συμμετοχής των γυναικών (ιδίως μέσω της σημαντικής αύξησης των οικονομικά προσιτών υπηρεσιών παιδικής μέριμνας), των περισσότερο ηλικιωμένων εργαζομένων (χωρίς να θίγονται τα συνταξιοδοτικά και κοινωνικά δικαιώματά τους) και των νόμιμων μεταναστών στην αγορά εργασίας και για τη μείωση της ανεργίας, ιδίως μεταξύ των νέων·
  - μέτρα για την αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης και αποτελεσματική προώθηση της διά βίου μάθησης και της επιχειρηματικότητας, με στόχο την ενίσχυση της απασχολησιμότητας των εργαζομένων και την ανάπτυξη ανταγωνιστικού ανθρώπινου κεφαλαίου·
  - την ανάπτυξη ευκαιριών απασχόλησης και προγραμμάτων κοινωνικής ένταξης για τις πιο ευάλωτες ομάδες, όπως οι Ρομά και τα άτομα με αναπηρίες·
  - βιώσιμες και υψηλής ποιότητας θέσεις εργασίας για τη γεωργία και τις αγροτικές περιοχές, που θα παρέχουν αξιοπρεπές εισόδημα·

– ενέργειες για την αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας·

79. επισημαίνει ότι το μεγαλύτερο μέρος της ανεργίας στα κράτη μέλη όπου εφαρμόζονται σήμερα μέτρα λιτότητας οφείλεται στη μείωση της συνολικής οικονομικής δραστηριότητας, με ανησυχητική αύξηση του ποσοστού της μακροχρόνιας ανεργίας· σημειώνει ότι η μακροχρόνια ανεργία θα πρέπει να αντιμετωπισθεί επείγοντως, δεδομένου ότι μπορεί να καταφέρει σοβαρό πλήγμα στη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη στις εν λόγω χώρες και, κατά συνέπεια, να μειώσει την ανταγωνιστικότητα ολόκληρης της Ένωσης·
80. σημειώνει ότι, συνεπεία της τρέχουσας κρίσης, η αγορά εργασίας της ΕΕ θα μπορούσε να παραμείνει μακροπρόθεσμα κατακερματισμένη, αφενός με τη συγκέντρωση του εργατικού δυναμικού υψηλής ποιότητας στα κράτη μέλη με ισορροπημένα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών και, αφετέρου, με μεγάλα ποσοστά ανεργίας και έλλειψη προσφοράς ανταγωνιστικού εργατικού δυναμικού στα κράτη μέλη που πλήττονται δριμύτερα από την κρίση και είναι ταυτόχρονα τα πιο υπερχρεωμένα·
81. πιστεύει ότι εξακολουθεί να είναι αναγκαία η αντιμετώπιση του ζητήματος της εταιρικής διακυβέρνησης, όσον αφορά τα κίνητρα των ιθυνόντων για μακροπρόθεσμες επενδύσεις και δημιουργία θέσεων εργασίας· προτείνει να εκπονείται ετήσια έκθεση που να αξιολογεί την εταιρική κοινωνική ευθύνη και την περιβαλλοντική ευθύνη όλων των εισηγμένων εταιρειών με άνω των 250 απασχολούμενους και με κύκλο εργασιών άνω των 50 εκατομμυρίων ευρώ·

Εκπαιδευτική στρατηγική

82. τονίζει πόσο σημαντική είναι η παιδική ηλικία, η επαγγελματική και πανεπιστημιακή εκπαίδευση και η εκπαίδευση των ενηλίκων για την καινοτομία και την ανάπτυξη και υπογραμμίζει τη σημασία της ορθής υλοποίησης της "ευελιξίας με ασφάλεια"· τονίζει την ανάγκη προσαρμογής των συστημάτων εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, προκειμένου να εφοδιάζονται καλύτερα οι άνθρωποι με τις γνώσεις και τις δεξιότητες που απαιτούνται για την εξασφάλιση υψηλότερων επιπέδων απασχόλησης, παραγωγικότητας, ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας·
83. προτείνει τη θέσπιση ενός ενωσιακού προγράμματος περιόδων άσκησης, ανάλογου του προγράμματος Erasmus, με πλήρη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα· θεωρεί ότι ένα τέτοιο πρόγραμμα πρέπει να περιλαμβάνει συνεργατικούς σχηματισμούς πανεπιστημίων, πολυτεχνείων, ιδρυμάτων επαγγελματικής κατάρτισης, βιομηχανικών επιχειρήσεων, φορέων των χρηματοπιστωτικών αγορών, ΜΜΕ και μεγάλων εταιρειών, και να παρέχει στους πολίτες –συμπεριλαμβανομένων των ευάλωτων ομάδων– πρόσβαση στην επαγγελματική κατάρτιση, ιδίως όσον αφορά διακλαδικά αξιοποιήσιμες δεξιότητες στο πλαίσιο της οικονομίας που βασίζεται στη γνώση, ώστε να προωθηθεί η δια βίου μάθηση·
84. υποστηρίζει σθεναρά τη λήψη μέτρων για να βελτιωθεί η ποιότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη, μεταξύ άλλων με τον περαιτέρω περιορισμό των εμποδίων στην κινητικότητα των σπουδαστών, τη βελτίωση των δεσμών μεταξύ των πανεπιστημίων και των επιχειρήσεων και την προώθηση του πνεύματος επιχειρηματικότητας στην κοινωνία· προτείνει τη θέσπιση μιας ευρωπαϊκής υποτροφίας για την καινοτομία, που θα έχει σχεδιαστεί ώστε να συμβάλει στην προώθηση των

γνώσεων και των δεξιοτήτων που χρησιμοποιούνται στους τομείς οι οποίοι καινοτομούν, επιτρέποντας ταυτόχρονα τη δημιουργία ευρωπαϊκών δικτύων και τη συνεργασία· πιστεύει ότι μια τέτοια υποτροφία θα κατευθύνει τους νέους σε προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης που θα έχουν θεσπιστεί και εφαρμοστεί γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό σε όλα τα κράτη μέλη·

85. τονίζει την ανάγκη να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, ώστε τόσο ο δημόσιος όσο και ο ιδιωτικός τομέας να αυξήσουν τις επενδύσεις τους σε E&A· επισημαίνει ότι η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων γίνεται κυρίως μέσω των εθνικών προϋπολογισμών, οι οποίοι ήδη υφίστανται πιέσεις για εξυγίανση· καλεί, κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι τα συστήματα που εφαρμόζουν για τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων έχουν σχεδιαστεί με τέτοιον τρόπο ώστε να βελτιώνεται η ικανότητα της Ευρώπης για τεχνολογική ανάπτυξη, καινοτομία και δημιουργία θέσεων εργασίας·
86. πιστεύει ότι, προκειμένου να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να επενδύσουν περισσότερο στον τομέα της εκπαίδευσης, πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στις δημόσιες δαπάνες για την παιδεία, την έρευνα και την επαγγελματική κατάρτιση όταν αξιολογούνται οι μεσοπρόθεσμοι δημοσιονομικοί στόχοι των κρατών μελών·
87. υποστηρίζει την έκκληση της Ένωσης Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων για αύξηση των δημόσιων δαπανών στην ανώτατη εκπαίδευση σε 3% του ΑΕγχΠ· πιστεύει ότι ο στόχος αυτός απαιτεί ποιοτική αξιολόγηση των εν λόγω δαπανών κατά την αξιολόγηση του ΣΣΑ·
88. ζητεί τη βελτίωση της εκπαίδευσης για θέσεις εργασίας που δεν απαιτούν πανεπιστημιακές σπουδές, με την ανάπτυξη του θεσμού της περιόδου ειδίκευσης·

V. Αναστοχασμός για την ΕΕ: πέρα από την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση

89. υπογραμμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε σταυροδρόμι: είτε τα κράτη μέλη θα αποφασίσουν να καταβάλουν κοινές προσπάθειες για την εμβάθυνση της ενοποίησης είτε, λόγω αποτελμάτωσης στο επίπεδο όπου λαμβάνονται οι αποφάσεις και αποκλίσεων στο οικονομικό επίπεδο, η ΕΕ θα μπορούσε να αντιμετωπίσει διαλυτικές τάσεις·
90. προειδοποιεί για τους κινδύνους οπισθοδρόμησης προς μια διαιρεμένη Ένωση που θα είναι ευάλωτη από τον προστατευτισμό και τον λαϊκισμό·
91. ζητεί μια βαθύτερα δημοκρατική πολιτική ένωση, στην οποία να δοθεί ισχυρότερος ρόλος στα θεσμικά όργανα της Ένωσης όσον αφορά τη χάραξη αλλά και την εφαρμογή κοινής πολιτικής· τονίζει τη σημασία της ενίσχυσης της δημοκρατικής νομιμότητας και του δημοκρατικού ελέγχου της Ένωσης·
92. τονίζει τη σημασία που έχει ο σεβασμός των αρχών όπου στηρίζεται το ευρωπαϊκό όραμα, δηλαδή της ισοτιμίας των κρατών μελών, της αλληλεγγύης, της συνοχής και της συνεργασίας· επιστά την προσοχή στην ανάγκη προσήλωσης στις αρχές αυτές, αντιμετωπίζοντας πραγματικά τις εσωτερικές ανισορροπίες και μεταβαίνοντας προς μια ουσιαστική σύγκλιση, μέσω του συντονισμού ανάμεσα στα κράτη μέλη της ευρωζώνης και τα κράτη μέλη που βρίσκονται εκτός ευρωζώνης·
93. τονίζει την ανάγκη για μια ισχυρότερη Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία θα είναι

ταχυτόχρονα περισσότερο υπόλογη στο Κοινοβούλιο, που θα πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο ως η κύρια φωνή των πολιτών, ιδίως όσον αφορά την παροχή ενός βήματος για δημόσιες διασυνοριακές συζητήσεις, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών που έχουν πέρα από τα εθνικά σύνορα οι εθνικές αποφάσεις σε τομείς όπως η οικονομική και κοινωνική διακυβέρνηση·

94. τονίζει ότι η οικονομική διακυβέρνηση, με συγκλίνουσες οικονομικές, δημοσιονομικές και κοινωνικές πολιτικές, πρέπει να οργανωθεί με χρησιμοποίηση της κοινοτικής μεθόδου, υπό την επίβλεψη των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και με την πλήρη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων·
95. θεωρεί ότι η νέα νομοθεσία για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ) και τις τρεις ευρωπαϊκές εποπτικές αρχές αποτελεί ένα πρώτο βήμα στη σωστή κατεύθυνση, αλλά πιστεύει ότι χρειάζεται να συντελεσθεί περισσότερη πρόοδος, ιδίως για να εξασφαλιστεί η άμεση εποπτεία σε επίπεδο ΕΕ των σημαντικών για το σύστημα οργανισμών όπως είναι οι οντότητες υψηλής μόχλευσης, και η χρήση μιας ενιαίας δέσμης κανόνων· υπογραμμίζει ότι οι νέες αρχές πρέπει να λάβουν ανθρώπινους και χρηματοδοτικούς πόρους ανάλογους προς τις επιβεβλημένες και αυξανόμενες ευθύνες τους·
96. πιστεύει ότι, εκτός της εποπτείας που αποβλέπει στην εξασφάλιση χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, χρειάζεται και μηχανισμός εποπτείας και πρόληψης ώστε να αποφεύγονται ενδεχόμενες κερδοσκοπικές φούσκες και για τη βέλτιστη κατανομή του κεφαλαίου υπό το πρίσμα των μακροοικονομικών προκλήσεων και στόχων, ενώ ταυτόχρονα είναι αναγκαία η πραγματοποίηση επενδύσεων στην πραγματική οικονομία· πιστεύει, επιπλέον, ότι η φορολογική πολιτική πρέπει να χρησιμοποιηθεί σαν εργαλείο γι' αυτό τον σκοπό·
97. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόσθετες προτάσεις για τη ρύθμιση ορισμένων χρηματοπιστωτικών δομών των οποίων το μέγεθος, η συστημική ενσωμάτωση, η πολυπλοκότητα ή η αλληλοσύνδεση μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την ικανότητα των ρυθμιστικών αρχών να αντισταθούν στις απαιτήσεις τους, και να περιλάβει μέτρα που θα επιτρέψουν στις εποπτικές αρχές να επιβλέπουν τις δραστηριότητες των δομών αυτών, περιλαμβανομένου του σκιώδους τραπεζικού συστήματος, και το επίπεδο μόχλευσής τους· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει ρυθμιστικές δυνατότητες όπως η επιβολή ανώτατων ορίων ή η καθιέρωση αντικινήτρων για την αύξηση του μεγέθους, καθώς και επιχειρηματικών μοντέλων·
98. τονίζει ότι η αντιμετώπιση της κρίσης του δημόσιου χρέους και η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, σύγκλισης και αλληλεγγύης της ΕΕ απαιτούν μετατόπιση αρμοδιοτήτων και δαπανών προς την Ένωση·
99. καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, προκειμένου να εμβαθυνθεί η δημοκρατική πολιτική ένωση και η οικονομική ολοκλήρωση που συμβαδίζει με τη νομισματική Ένωση, όλες οι συναφείς δαπάνες του προϋπολογισμού της ΕΕ θα πρέπει να εξορθολογιστούν αποτελεσματικά, με τον στόχο να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα της ΕΕ στο σύνολό της και των λιγότερο ανταγωνιστικών περιφερειών της, και ταυτόχρονα να διατηρηθεί ή να επιτευχθεί ξανά μια δίκαιη κοινωνική ισορροπία· πιστεύει, συνεπώς, ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ πρέπει να ανέλθει σε ένα επίπεδο αντίστοιχο του 5% έως 10% του ΑΕγχΠ της Ένωσης· ζητεί, παράλληλα προς την αύξηση του προϋπολογισμού της ΕΕ στη βάση ιδίων πόρων –για να χρηματοδοτηθούν πολιτικές και μέτρα στους τομείς

της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής για την ασφάλεια, στους κλάδους της ενέργειας και των μεταφορών, στην αναπτυξιακή συνεργασία και στην E&A– να μειωθούν οι εθνικοί προϋπολογισμοί, ώστε να εξασφαλιστεί η φορολογική ουδετερότητα για τους πολίτες·

100. τονίζει την ανάγκη να επιτευχθεί καλύτερη ισορροπία μεταξύ οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών, μεταξύ άλλων με την ενίσχυση και τη θεσμοθέτηση του μακροοικονομικού κοινωνικού διαλόγου·
101. υπενθυμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αντλεί τη νομιμοποίησή της από τις δημοκρατικές αξίες που προβάλλει, τους στόχους που επιδιώκει, καθώς και από τις αρμοδιότητες, τα μέσα και τα θεσμικά όργανα που έχει στη διάθεσή της· πιστεύει ότι η εμβάθυνση της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της σταθερότητας της ευρωζώνης και της Ένωσης στο σύνολό της, και ότι αυτό θα απαιτήσει περαιτέρω αλλαγές όσον αφορά την εξωτερική εκπροσώπηση της ευρωζώνης, τη λήψη αποφάσεων με ειδική πλειοψηφία για θέματα φόρου εταιρειών, μέτρα για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, την ενδεχόμενη αμοιβαία έκδοση τίτλων δημόσιου χρέους και ευρωομολόγων για την τόνωση της φορολογικής πειθαρχίας, τη δανειοληπτική ικανότητα της ΕΕ, μια καλύτερη ισορροπία ανάμεσα στις οικονομικές και τις κοινωνικές πολιτικές, ίδιους πόρους για τον προϋπολογισμό της ΕΕ, καθώς και όσον αφορά τον ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
102. θεωρεί ότι οι πολιτικές αποφάσεις για την οικονομική διακυβέρνηση δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο τις δεσμεύσεις που έχουν συμφωνηθεί σε επίπεδο ΕΕ και αντανακλούν τους στόχους και τα συμφέροντα όλων των κρατών μελών, και ότι οι αποφάσεις αυτές πρέπει να έχουν στέρεα θεμέλια στη Συνθήκη και να υλοποιούνται με πλήρη θεσμική συμμετοχή και έλεγχο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Κοινοβούλιο·
103. ζητεί μια ολοκληρωμένη στρατηγική για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η Ένωση, με την ενισχυμένη οικονομική διακυβέρνηση να αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της αντιμετώπισης αυτής· ζητεί επίσης να διατηρηθεί η αποφασιστικότητα για την επιδίωξη δημοσιονομικής εξυγίανσης, σταθερής ανάπτυξης, περαιτέρω διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και αναμόρφωσης του τραπεζικού τομέα· σημειώνει το προτεινόμενο από το Συμβούλιο "Σύμφωνο Euro Plus", ως ένα στοιχείο της δέσμης μέτρων για την οικονομική διακυβέρνηση που βρίσκονται αυτή τη στιγμή υπό διαπραγμάτευση μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
104. ζητά να αντικατασταθεί η Συνθήκη Ευρατόμ από μία Ευρωπαϊκή Ενεργειακή Κοινότητα, με αρμοδιότητα για τις νέες εγκαταστάσεις ηλεκτροπαραγωγής και στόχο ένα αποτελεσματικό ενεργειακό μείγμα, και η οποία θα καλύπτει τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, την ενεργειακή απόδοση, τα δίκτυα μεταφοράς, τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης και την ασφάλεια του εφοδιασμού, τις διαπραγματεύσεις με τρίτες χώρες, καθώς και την παροχή καθολικών υπηρεσιών σε προσιτές τιμές·
105. θεωρεί ότι, παράλληλα προς τις αλλαγές που απαιτούνται στη Συνθήκη σε σχέση με τον μηχανισμό σταθερότητας, αυτά τα αλληλοσυνδεόμενα ζητήματα θα πρέπει να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο μιας Συνέλευσης που θα πρέπει να συγκληθεί σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·
106. πιστεύει ότι, αν αυτό δεν συμβεί, θα χρειαστεί ενισχυμένη συνεργασία βάσει του

άρθρου 329 της ΣΛΕΕ, ώστε να μπορέσει η ευρωζώνη να λειτουργήσει κατά τρόπο δημοκρατικό και αποτελεσματικό·

107. υπενθυμίζει ότι η ευρωπαϊκή απάντηση στην κρίση πρέπει να βασίζεται στην εμβάθυνση της ευρωπαϊκής ενοποίησης, την εφαρμογή της κοινοτικής μεθόδου, την εδραίωση του διακοινοβουλευτικού διαλόγου, την προώθηση του κοινωνικού διαλόγου, την ενίσχυση του κράτους πρόνοιας με την υποστήριξη της κοινωνικής ενσωμάτωσης, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την επίτευξη σταθερής ανάπτυξης και την περαιτέρω οικοδόμηση της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς και την υποστήριξη των αξιών της, πράγμα που αποτελεί έναν από τους θεμελιώδεις σκοπούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να υποστηρίξουν όλοι οι πολίτες το ευρωπαϊκό όραμα που βασίζεται στις αξίες οι οποίες περιέχονται στις Συνθήκες και στον Ευρωπαϊκό Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων·
108. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στον Πρόεδρο της Ευρωομάδας, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στην Επιτροπή των Περιφερειών, στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών, καθώς και στους κοινωνικούς εταίρους.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Εντολή και παράταση της εντολής

Με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2009, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συγκρότησε στο εσωτερικό του μια ειδική επιτροπή για τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση (CRIS).

Στις 20 Οκτωβρίου 2010 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε το ψήφισμά του σχετικά με τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις για τα ενδεικνυόμενα μέτρα και πρωτοβουλίες, με βάση την ενδιάμεση έκθεση της επιτροπής CRIS που εγκρίθηκε από την επιτροπή στις 29 Σεπτεμβρίου 2010.

Αλλά ο τερματισμός της θητείας της ειδικής επιτροπής εν μέσω της χρηματοπιστωτικής, οικονομικής και κοινωνικής κρίσης θα έδινε την εντύπωση ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί πως η κρίση έχει λήξει, ενώ οι χρηματοπιστωτικές αγορές κάθε άλλο παρά έχουν σταθεροποιηθεί και οι πολίτες και οι επιχειρήσεις εξακολουθούν να δίνουν αγώνα με εντεινόμενες οικονομικές και κοινωνικές απειλές. Η χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση των ετών 2007-2009 αποτέλεσε θεμελιώδη πρόκληση για το ισχύον σύστημα διακυβέρνησης της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Στην ΕΕ σημειωνόταν η σοβαρότερη οικονομική και κοινωνική κρίση από καταβολής ΕΕ και μια πρωτοφανής και δυσοίωνη απειλή για τη σταθερότητα του ευρώ, με ανυπολόγιστες επιπτώσεις στην οικονομική και κοινωνική σταθερότητα και στη συνοχή της ΕΕ. Φάνηκε ότι, στη χειρότερη περίπτωση, εκείνο που διακυβευόταν ήταν ούτε λίγο ούτε πολύ η ύπαρξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, η εσωτερική αγορά και η κοινωνική βάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτές οι διαπιστώσεις και προκλήσεις δεν προσδιορίζονταν στην ενδιάμεση έκθεση. Το έργο που έχει συντελεσθεί μέχρι στιγμής στην επιτροπή CRIS μας έχει επιτρέψει να αποκτήσουμε βαθειά και σφαιρική γνώση της κρίσης, να συναγάγουμε συμπεράσματα και να διατυπώσουμε σημαντικές συστάσεις. Οι πτυχές των δημόσιων επενδύσεων και της δημοσιονομικής πολιτικής υπήρξαν μια από τις βασικές μας προτεραιότητες, και οι συναφείς διαπιστώσεις μας χρειάστηκε να εξεταστούν διεξοδικότερα –όσον αφορά τον προϋπολογισμό της ΕΕ– από την προταθείσα Ειδική επιτροπή σχετικά με τις προκλήσεις πολιτικής και τους δημοσιονομικούς πόρους για μια βιώσιμη Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το 2013 (SURE).

Βάσει των ανωτέρω δεδομένων, χρειαζόταν να παραταθεί η εντολή της ειδικής επιτροπής CRIS:

- για την εκπόνηση συστάσεων για ένα βιώσιμο αναπτυξιακό μοντέλο της ΕΕ, οι οποίες θα συμπληρώνουν όσες συστάσεις της CRIS έχουν ήδη εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι πρόσθετες αυτές συστάσεις θα έπρεπε να ληφθούν εν συνεχεία υπόψη από την προαναφερθείσα Ειδική επιτροπή σχετικά με τις προκλήσεις πολιτικής και τους δημοσιονομικούς πόρους για μια βιώσιμη Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το 2013·

- για τη συγκρότηση μηχανισμών και τη χάραξη συντονισμένων πολιτικών για το ξεπέραςμα της κρίσης του δημόσιου χρέους στα κράτη μέλη και την αποσόβηση της επανάληψής της

μέσω της αντιμετώπισης των υποκρυπτόμενων αιτιών, ενώ ταυτόχρονα θα προωθείται ισχυρή και βιώσιμη ανάπτυξη και απασχόληση. Επιπλέον, χρειάζεται να γίνουν κι άλλα προκειμένου να αναπτυχθεί ένας βιώσιμος ενωσιακός μηχανισμός διαχείρισης κρίσεων και να προσδιοριστεί μια πολιτική στρατηγική για το μέλλον, η οποία να συμπεριλαμβάνει και να συνδέεται με τη μεταρρύθμιση της ευρωπαϊκής οικονομικής διακυβέρνησης, τη στρατηγική ΕΕ 2020, τη δημοσιονομική πολιτική και τις επιπτώσεις στον προϋπολογισμό, τη ρύθμιση και εποπτεία του χρηματοπιστωτικού τομέα, καθώς επίσης τη μεταρρύθμιση της παγκόσμιας διακυβέρνησης και την εκπροσώπηση της ΕΕ σε παγκόσμια κλίμακα·

- για την ανάπτυξη στενής συνεργασίας με τα εθνικά κοινοβούλια, των οποίων, σύμφωνα με την έκθεση που εγκρίθηκε τον Σεπτέμβριο του 2010, πρέπει να ζητείται η γνώμη.

Έτσι, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισε στις 16 Ιουνίου 2010 να παρατείνει την εντολή της επιτροπής CRIS έως τα τέλη Ιουλίου του 2011·

Μέθοδος και πρόγραμμα εργασίας στο πλαίσιο της δεύτερης εντολής

1. Κεκτημένο των συστάσεων της ενδιάμεσης έκθεσης, οι οποίες δεν πρέπει να ξανατεθούν σε συζήτηση:

Αμέσως μετά την έγκριση της ενδιάμεσης έκθεσης της επιτροπής CRIS στην ολομέλεια, οι συντονιστές CRIS αποφάσισαν να θεωρήσουν τις συστάσεις της ενδιάμεσης έκθεσης σαν κοινή συμφωνία και κεκτημένο που δεν θα πρέπει να ανοιχτεί ξανά.

Οι συντονιστές αποφάσισαν να συγκεντρώσουν τις προσπάθειες, κατά τη διάρκεια της δεύτερης εντολής, σε έξι κύρια θέματα και στις ανταλλαγές απόψεων με τα εθνικά κοινοβούλια και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2. Εστίαση σε έξι κύρια θέματα κατά την ανταλλαγή απόψεων με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

Τα ακόλουθα έξι κύρια θέματα συζητήθηκαν από την επιτροπή CRIS υπό μορφή ανταλλαγής απόψεων, με βάση ενημερωτικά σημειώματα τόσο του Θεματικού Τμήματος του ΕΚ όσο και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής:

1. Ευρωπαϊκό δημόσιο χρέος και κρίση του ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβαίας έκδοσης τίτλων δημόσιου χρέους και ευρωομολόγων, στις 20 Ιανουαρίου 2011·
2. Παγκόσμιες ανισορροπίες και παγκόσμια διακυβέρνηση, στις 31 Ιανουαρίου 2011·
3. Για ένα νέο νομισματικό σύστημα, στις 31 Ιανουαρίου 2011·
4. Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας της ΕΕ· εφαρμογή της στρατηγικής ΕΕ 2020 με την προώθηση της καινοτομίας και των μακροπρόθεσμων επενδύσεων για απασχόληση και ανάπτυξη, στις 10 Φεβρουαρίου 2011·

5. Χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας και μια Ευρώπη προστιθέμενης αξίας, ομόλογα έργων και φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, στις 28 Φεβρουαρίου 2011·
6. Αναστοχασμός για την ΕΕ: πέρα από την οικονομική διακυβέρνηση, στις 28 Φεβρουαρίου 2011.

Ανοιχτές συνεδριάσεις των συντονιστών με τους Επιτρόπους

Επιπροσθέτως, η επιτροπή CRIS πραγματοποίησε έξι συνεδριάσεις υπό μορφή ανοιχτών συνεδριάσεων των συντονιστών με τον Επίτροπο Ανταγωνισμού Joaquín Almunia, τον Επίτροπο Εσωτερικής Αγοράς και Υπηρεσιών Michel Barnier, τον Επίτροπο Φορολογίας και Τελωνειακή Ένωσης, Ελέγχου και Καταπολέμησης της Απάτης Algirdas Šemeta, τον Επίτροπο Βιομηχανίας και Επιχειρηματικότητας Antonio Tajani, τον Επίτροπο Ενέργειας Günther Oettinger και τον Επίτροπο Περιφερειακής Πολιτικής Johannes Hahn.

3. Προτεραιότητα στην ανταλλαγή απόψεων με τα εθνικά κοινοβούλια

Η ανταλλαγή απόψεων με τα εθνικά κοινοβούλια πραγματοποιήθηκε υπό μορφή επισκέψεων αντιπροσώπων τους στην επιτροπή CRIS, επισκέψεων σε ορισμένα κράτη μέλη, αποστολής ερωτηματολογίων στα εθνικά κοινοβούλια για θέματα σχετικά με την κρίση και, τέλος, της μικτής διακοινοβουλευτικής συνεδρίασης.

Επισκέψεις στην επιτροπή CRIS, στις Βρυξέλλες, αντιπροσώπων των εθνικών κοινοβουλίων και των εξεταστικών επιτροπών για την κρίση

- Ανταλλαγή απόψεων με τον κ. Jan de Wit, πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, ολλανδική Βουλή των Αντιπροσώπων, στις 27 Οκτωβρίου 2010·
- Ανταλλαγή απόψεων με τον κ. Henri Emmanuelli, πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής για τους κερδοσκοπικούς μηχανισμούς που επηρεάζουν τη λειτουργία της οικονομίας, και με τον κ. Jean-Francois Mancel, εισηγητή, γαλλική Εθνοσυνέλευση, στις 26 Ιανουαρίου 2011·
- Ακρόαση με τον κ. Phil Angelides, πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής των ΗΠΑ για τη χρηματοπιστωτική κρίση (FCIC), στις 11 Απριλίου 2011.

Επισκέψεις της επιτροπής CRIS σε εθνικά κοινοβούλια

- Επίσκεψη στη Γερουσία της Τσεχικής Δημοκρατίας, Πράγα, στις 5 Ιανουαρίου 2011·
- Αντιπροσωπεία στην πορτογαλική Assembleia da República, Λισαβόνα, στις 11-12 Ιανουαρίου 2011·

- Αντιπροσωπεία στο ισπανικό Congreso de los Diputados και Senado, Μαδρίτη, στις 12-13 Ιανουαρίου 2011·
- Αντιπροσωπεία στη Βουλή των Κοινοτήτων και στη Βουλή των Λόρδων (Κοινοβούλιο του ΗΒ), Λονδίνο, στις 27 Ιανουαρίου·
- Επίσκεψη στη Deutscher Bundestag, γερμανικό κοινοβούλιο, Βερολίνο, στις 8 Φεβρουαρίου 2011·
- Αντιπροσωπεία στη Βουλή των Ελλήνων, Αθήνα, στις 21-22 Απριλίου 2011.

Στην Πορτογαλία, στην Ισπανία, στο ΗΒ και στην Ελλάδα η επιτροπή CRIS συνάντησε επίσης εκπροσώπους της κυβέρνησης, της κεντρικής τράπεζας, της βιομηχανίας, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των κοινωνικών εταίρων.

Μικτή διακοινοβουλευτική συνεδρίαση με αντιπροσώπους των εθνικών κοινοβουλίων

Κορυφαία στιγμή της δεύτερης εντολής ήταν η μικτή διακοινοβουλευτική συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου 2011 με αντιπροσώπους των εθνικών κοινοβουλίων, το θέμα της οποίας ήταν: «Επένδυση στην πραγματική οικονομία: Εργαλεία για την ανάπτυξη, την καινοτομία και τη συνοχή»:

- "Ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία: Στρατηγικές μακροπρόθεσμες επενδύσεις της ΕΕ για την ανάπτυξη και την απασχόληση"

Βασικός ομιλητής: Thomas Mirow, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης.

"Επένδυση στην οικονομία της ΕΕ, εξασφάλιση της επίτευξης των στόχων της στρατηγικής ΕΕ 2020"

Βασικός ομιλητής: Philippe Maystadt, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

Μετά τη συνεδρίαση ακολούθησε κοινό δείπνο-συζήτηση των επιτροπών CRIS και ECON, με βασικό ομιλητή τον πρώην πρόεδρο της Επιτροπής Jacques Delors.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία της έγκρισης	30.5.2011
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 32 - : 9 0 : 2
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Burkhard Balz, Pervenche Berès, Mario Borghezio, Pascal Canfin, Sergio Gaetano Cofferati, Frank Engel, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Robert Goebbels, Monika Hohlmeier, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Iliana Ivanova, Liisa Jaakonsaari, Othmar Karas, Wolf Klinz, Hans-Peter Martin, Gay Mitchell, Άννυ Ποδηματά, Antolin Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Ivo Vajgl Νικόλαος Χουντής
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marta Andreasen, Bendt Bendtsen, Cornelis de Jong, Leonardo Domenici, Bas Eickhout, Kinga Göncz, Enrique Guerrero Salom, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Hannes Swoboda
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Κρίτων Αρσένης, Antonio Cancian, Jorgo Chatzimarkakis, Rosario Crocetta, Derk Jan Eppink, Roger Helmer, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Joachim Zeller